

US SUPERSONIC FIGHTER 1:48 SCALE PLASTIC KIT

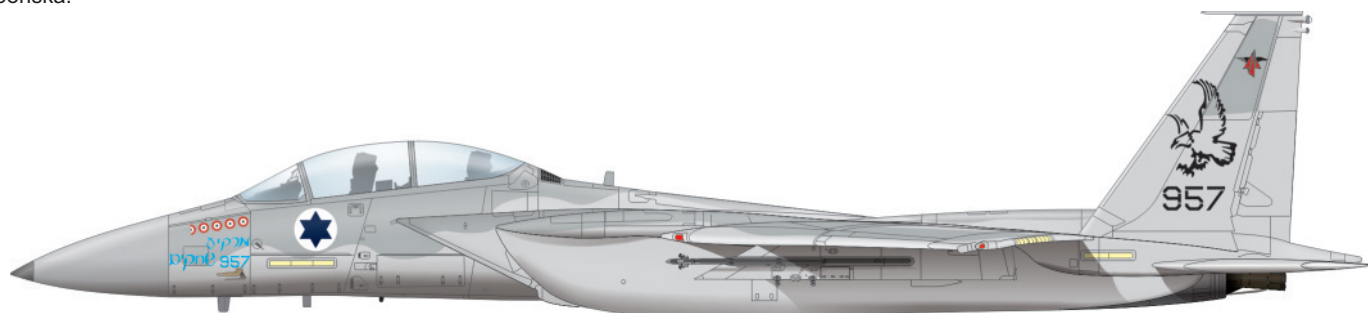
eduard

intro

In October 1965 the requirements for air superiority fighter were issued by U. S. Air Force. These were followed by the request for proposals that called for the new aircraft with both air-to-air and air-to-ground capabilities. Many studies were elaborated but none of them was accepted by the Air Force. In 1967 two-engined MiG-25 was put into the service by Soviet Union. U.S. representative considered this aircraft an air superiority fighter and they realized that only F-4 Phantom is able to deal with the new Soviet fighter. Moreover the visual contact with the MiG-25 was necessary as Phantoms couldn't engage targets at long range. Early F-4 produced prior to the Vietnam war didn't have any internal guns or cannons. It was clear that the new fighter has to be developed. So U.S. Air Force was looking for the successor of Phantom and the requirements for the F-X air superiority fighter were issued. Four companies joined the competition. The result of the competition were announced on December 23, 1969. The winner of the USAF's Fighter-Experiment (F-X) study was the McDonnell Douglas design. As required the new aircraft was designed to gain and maintain superiority in aerial combat through a mixture of maneuverability, acceleration, range, weapons and advanced avionics. Flight test program started on July 27, 1972 when the prototype made its maiden flight from Edwards AFB, CA. Two-seat version followed in July, 1973. The test were a success and McDonnell Douglas fighter was accepted by USAF under designation F-15 Eagle. The deliveries of production F-15s begun on November 4, 1974 when the 555th Tactical Fighter Training Squadron / 58th Tactical Training Wing at Luke AFB, AZ obtained very first Eagle. The 27th Tactical Fighter Squadron Langley AFB, VA became the first operational user of the F-15. First aircraft was delivered to this unit on January 9, 1976. The former designation F-15 for single-seater and TF-15 for two-seater was changed to F-15A and F-15B when F-15C arrived in 1979. The typical armament was a M61 Vulcan 20 mm gun and four AIM-7 Sparrow missiles. The first flight of the F-15C model was Feb. 27, 1979. The F-15D, a combat-capable two-seat trainer version, first flew on June 19, 1979. F-15E is an all-weather multirole fighter. It was developed in the 1980s by McDonnell Douglas at its own cost. Is intended for long-range, high speed interdiction without relying on escort or electronic warfare aircraft. The second cockpit occupied by Weapon Systems Officer was added behind the pilot's seat. The armament consists of a M61 Vulcan mounted in the starboard wing root. Various missiles, bombs and pods can be attached to the hardpoints on the wings and fuselage. The USAF deployed F-15Cs, Ds and Es to the Persian Gulf in 1991 to participate in Operation Desert Storm. The single-seat F-15C was used as an air superiority fighter while F-15E conducted air-to-ground attacks and flew mainly at night. Their target were modified SCUD missile launchers and artillery sites usually found using the LANTIRN system. During Operation Desert Storm F-15Cs achieved 34 confirmed kills of Iraqi aircraft. These were destroyed mostly by missiles. The F-15 jockeys are credited with five MiG-29 Fulcrums, two MiG-25 Foxbats, eight MiG-23 Floggers, two MiG-21 Fishbeds, two Su-25 Frogfoots, four Su-22 Fitters, one Su-7, six Mirage F1s, one Il-76 cargo plane, one Pilatus PC-9 trainer, and two Mi-8 helicopters. Apart of the U.S. forces only Royal Saudi Air Force flew F-15Cs. RSAF pilots achieved two more kills. F-15s also participated in NATO military operation against the Federal Republic of Yugoslavia during the Kosovo War. F-15Cs shot down four Yugoslav MiG-29s using AIM-120 AMRAAM missiles. No other fact tells more about the F-15 quality than that none F-15 has been lost in any air to air combat. In addition to the USAF and Saudi Arabia, the F-15 is flown by Israel and Japan.

úvodem

V roce 1965 vydalo U.S. Air Force požadavky na letoun k vybojování vzdušné převahy. Následovány byly poptávkou na letoun, který byl vhodný jak pro vzdušné souboje, tak pro útoky proti pozemním cílům. Vypracována byla řada konceptů, ale ani jeden z nich nebyl USAF přijat. V roce 1967 se v sovětské výzbroji objevil dvoumotorový typ MiG-25. Představitel USAF se domnívali, že jde o taktický stíhací letoun. Zároveň vyšlo najevo, že MiGu-25 se může postavit pouze F-4 Phantom, ovšem pouze za předpokladu vizuálního kontaktu mezi oběma stroji. Phantomy totiž nedokázaly bojovat na delší vzdálenosti. Rané F-4 vyrobené před válkou ve Vietnamu navíc nenesly žádnou pevnou hlavníovou výzbroj. Vyvstala tedy potřeba vyvinout nový stíhací letoun. U.S. Air Force tedy začala hledat nástupce Phantomu a vydala specifikace na taktický stíhací letoun F-X. Do soutěže se zapojily čtyři společnosti. Výsledky soutěže byly vyhlášeny 23. prosince 1969. Vítězem na provedení studie F-X se stala společnost McDonnell Douglas se svým projektem. Jak bylo požadováno, nový letoun měl vybojovat a udržet vzdušnou převahu ve vzdušných soubojích s využitím obratnosti, výkonu motorů, doletu, výzbroje a pokročilých avioniky. Program letových testů byl zahájen 27. července 1972, kdy se na základně Edwards AFB do vzduchu poprvé dostal prototyp letounu. V červenci 1973 následovala dvoumístná verze. Testy proběhly úspěšně a stíhačka byla přijata do služby u USAF pod označením F-15 Eagle. Dodávky sériových F-15 začaly 4. listopadu 1974, kdy 555th Tactical Fighter Training Squadron / 58th Tactical Training Wing ze základny Luke AFB dostala svůj první Eagle. První operační jednotkou se stala 27th Tactical Fighter Squadron ze základny Langley AFB. Ta své F-15 dostala počínaje 9. lednem 1976. Původní označení F-15 pro jednomístné a TF-15 pro dvoumístné stroje se změnilo na F-15A, respektive F-15B v roce 1979, společně s příchodem pokročilejší verze F-15C. Typickou výzbrojí těchto F-15 byl 20mm kanon M61 Vulcan a čtveřice řízených střel AIM-7 Sparrow. První let verze F-15C proběhl 27. února 1979. F-15D byla dvoumístnou cvičnou verzí, případně plně využitelnou v boji. Do vzduchu se poprvé dostala 19. června 1979. F-15E je víceúčelovým stíhacím letounem použitelným za nepříznivých povětrnostních podmínek. McDonnell Douglas jej vyvinul na vlastní náklady v roce 1980. Je určen k rychlým úderům na delší vzdálenosti bez nutnosti asistence ze strany doprovodných stíhačů či letounů pro elektronický boj. Za pilotovým kokpitem se objevil pracoviště operátora zbraňových systémů. Výzbroj představuje 20mm kanon M61 Vulcan v kořeni křídla. Na závěsníky pod křídlem a trupem lze podvěsit pestrou směs raket, pum či kontejnerů. V roce 1991 USAF nasadilo své F-15C, D a E v operaci Pouštní bouře v Perském zálivu. Jednomístné F-15C létaly v roli taktického stíhače, F-15E pak podnikaly útoky na pozemní cíle, zejména pod rouškou tmy. Jejich cíli byly vypouštěcí zařízení pro rakety SCUD a dělostřelecká postavení. Vyhledávány byly pomocí kontejneru se systémem LANTIRN. Během operace Pouštní bouře dosáhly F-15C celkem 34 potvrzených sestřelů iráckých letounů. Zničeny byly především prostřednictvím řízených střel. Piloti F-15 si připsali pět MiGů-29, dva MiGy-25, osm MiGů-23, dva MiGy-21, dva Su-25, jeden Su-7, šest Mirage F1, jeden dopravní Il-76, jeden cvičný Pilatus PC-9 a dva vrtulníky Mi-8. Kromě USAF zde s F-15 operovalo ještě Royal Saudi Air Force, jehož piloti mají příznavy další dva sestřely. F-15 se též podílely na vojenských operacích NATO nad bývalou Jugoslávií během války v Kosovu. Zde F-15 sestřelily dva jugoslávské MiGy-29 za použití střel AIM-120 AMRAAM. Nic nehovoří o kvalitě F-15 Eagle natolik jako fakt, že ani jeden stroj tohoto typu nebyl ztracen ve vzdušném souboji s nepřítelem. Vedle USA a Saúdské Arábie létají F-15 ve výzbroji Izraele a Japonska.

Carefully read instruction sheet before assembling. When you use glue or paint, do not use near open flame and use in well ventilated room. Keep out of reach of small children. Children must not be allowed to suck any part, or pull vinyl bag over the head.

Před započítím stavby si pečlivě prostudujte stavební návod. Při používání barev a lepidel pracujte v dobře větrané místnosti. Lepidla ani barvy nepoužívejte v blízkosti otevřeného ohně. Model není určen malým dětem, mohlo by dojít k požití drobných dílů.

INSTRUCTION SIGNS * INSTR. SYMBOLS * INSTRUKTION SINNBILDEN * SIMBOLES * 記号の説明

OPTIONAL
VOLBA

BEND
OHNOUT

OPEN HOLE
VYVRTAT OTVOR

SYMETRICAL ASSEMBLY
SYMETRICKÁ MONTÁŽ

REMOVE
ODŘÍZNOUT

REVERSE SIDE
OTOČIT

APPLY EDUARD MASK
AND PAINT
POUŽIT EDUARD MASK
NABARVIT

PARTS

DÍLY

TEILE

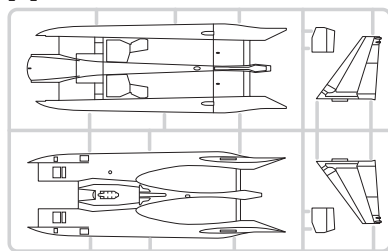
PIÈCES

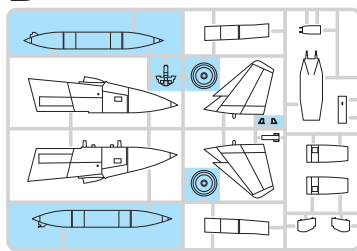
部品

PLASTIC PARTS

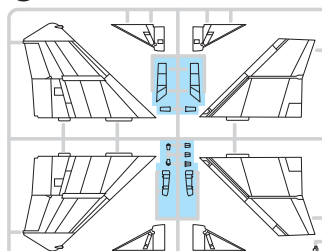
A>

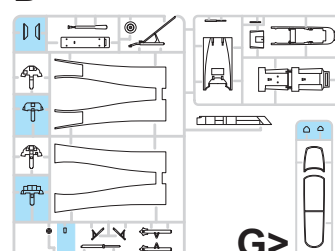
B>

C>

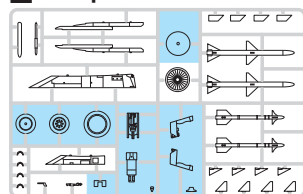

D>

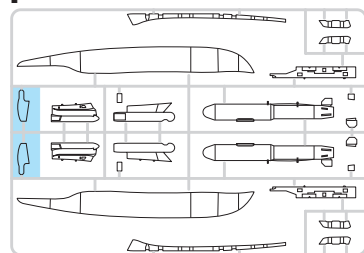

G>

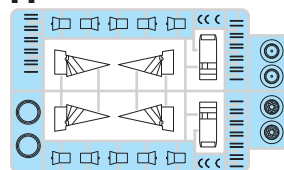
E> 2 pcs.

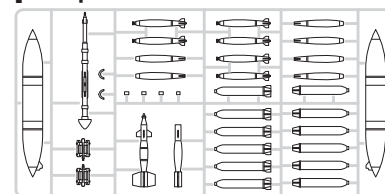
F>

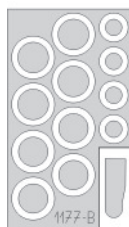
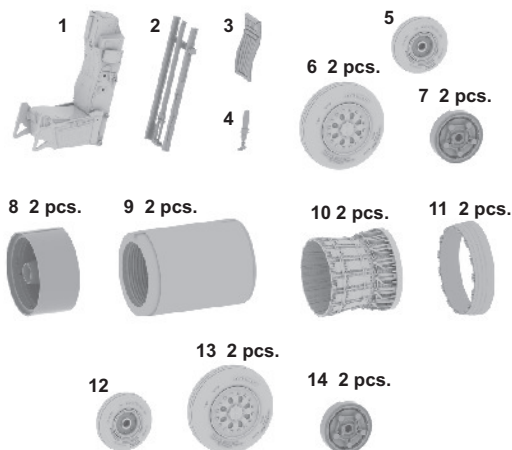
H>

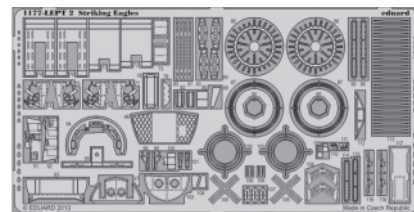
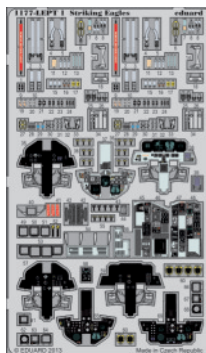
I> 2 pcs.

RP - RESIN PARTS

PE - PHOTO ETCHED DETAIL PARTS

FILM

-Parts not for use. -Teile werden nicht verwendet. -Pièces à ne pas utiliser. -Tyto díly nepoužívejte při stavbě. - 使用しない部品

COLOURS

BARVY

FARBEN

PEINTURE

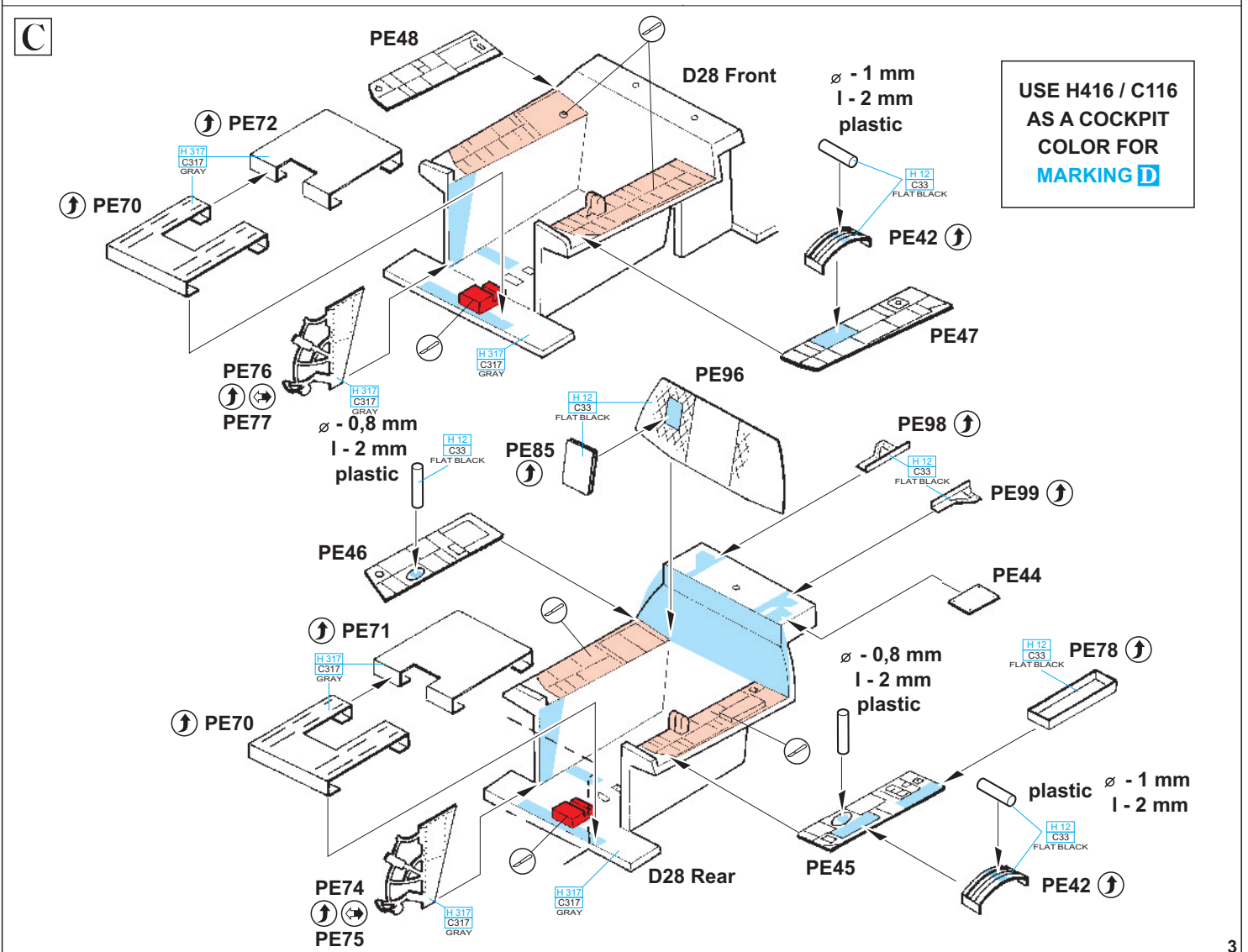
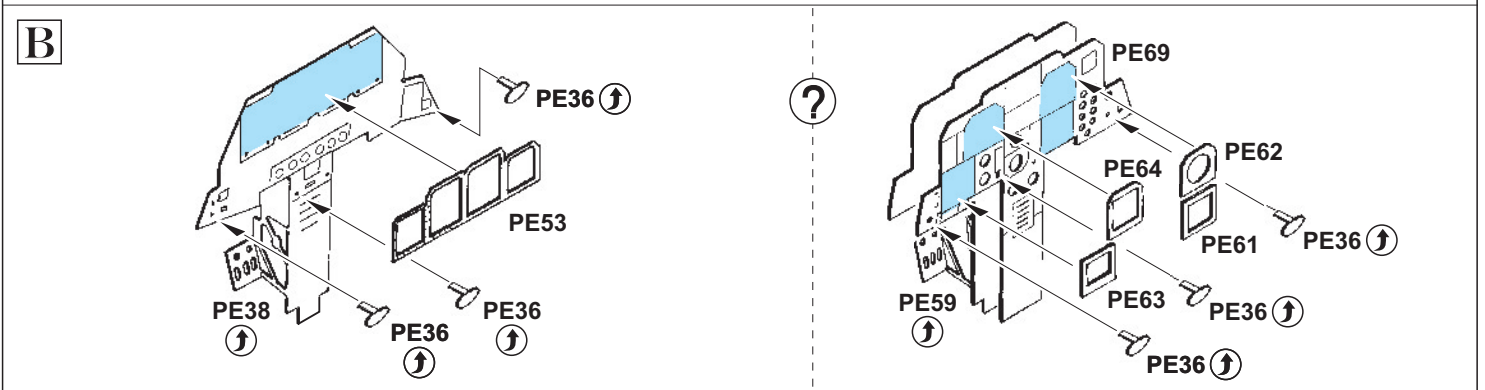
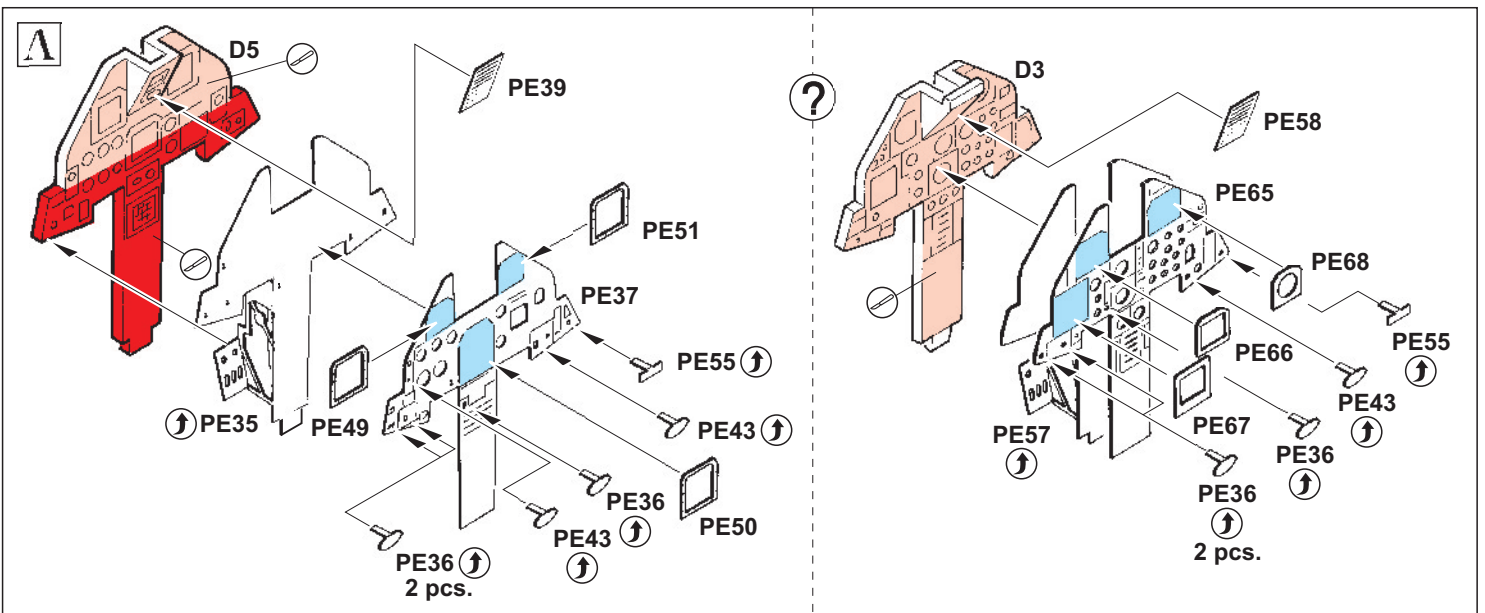

色

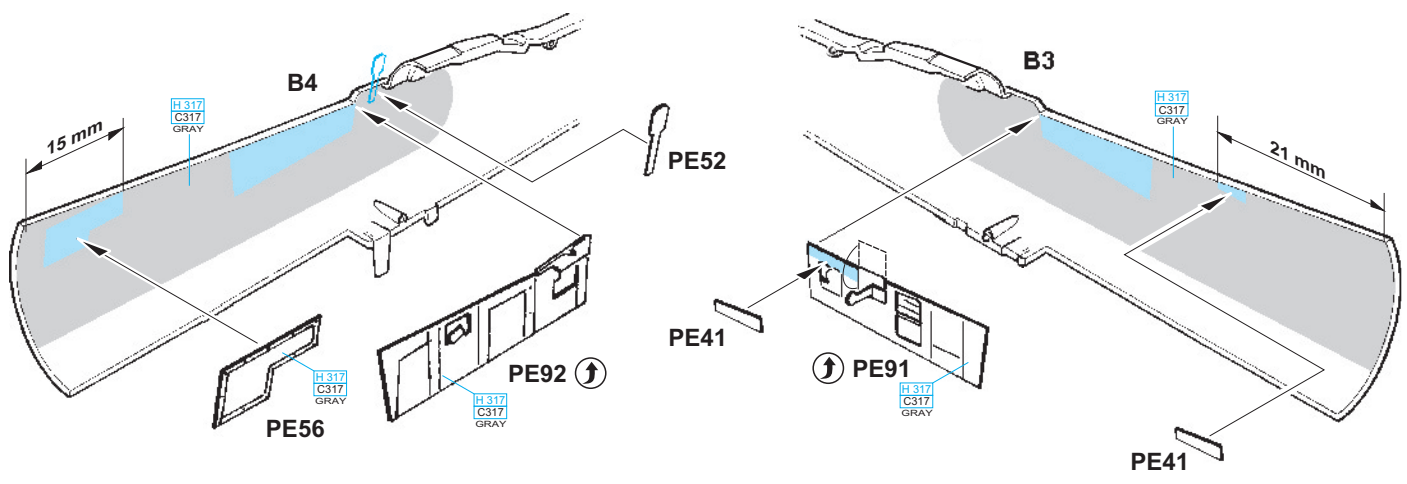
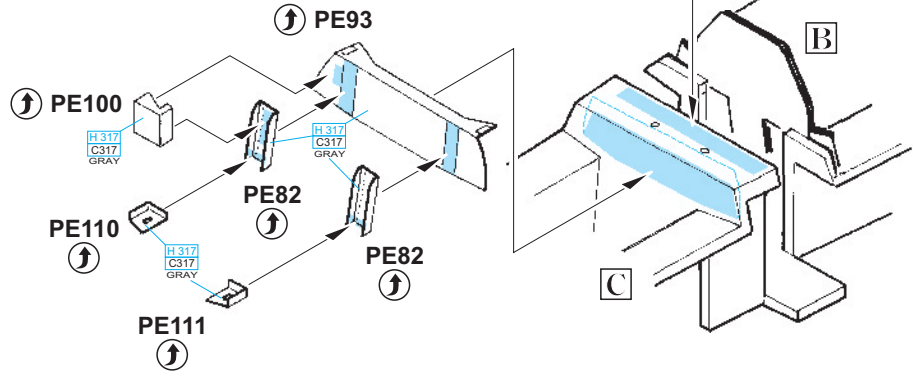
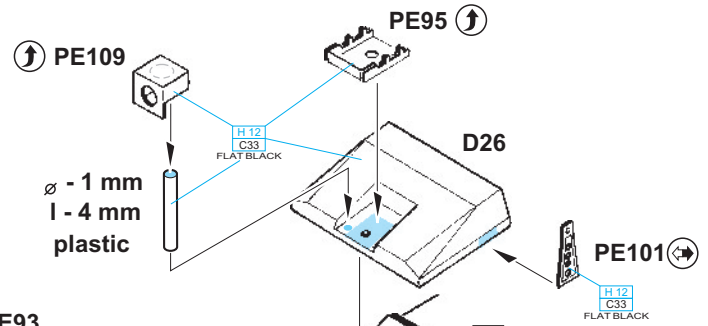
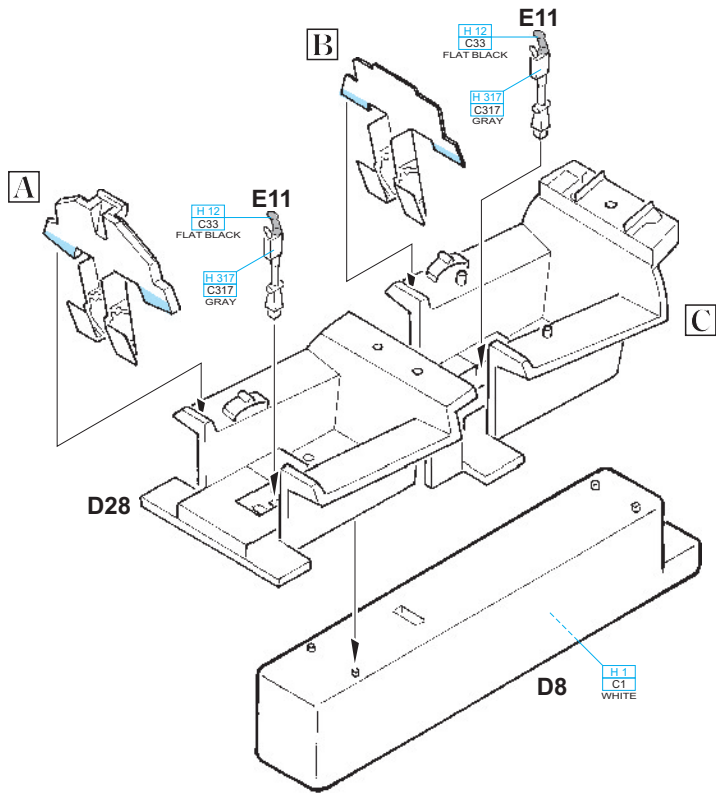
GSI Creos (GUNZE)		
AQUEOUS	Mr.COLOR	
H 1	C1	WHITE
H 3	C3	RED
H 4	C4	YELLOW
H 12	C33	FLAT BLACK
H 26	C66	BRIGHT GREEN
H 28	C61	METAL BLACK
H 52	C38	OLIVE DRAB

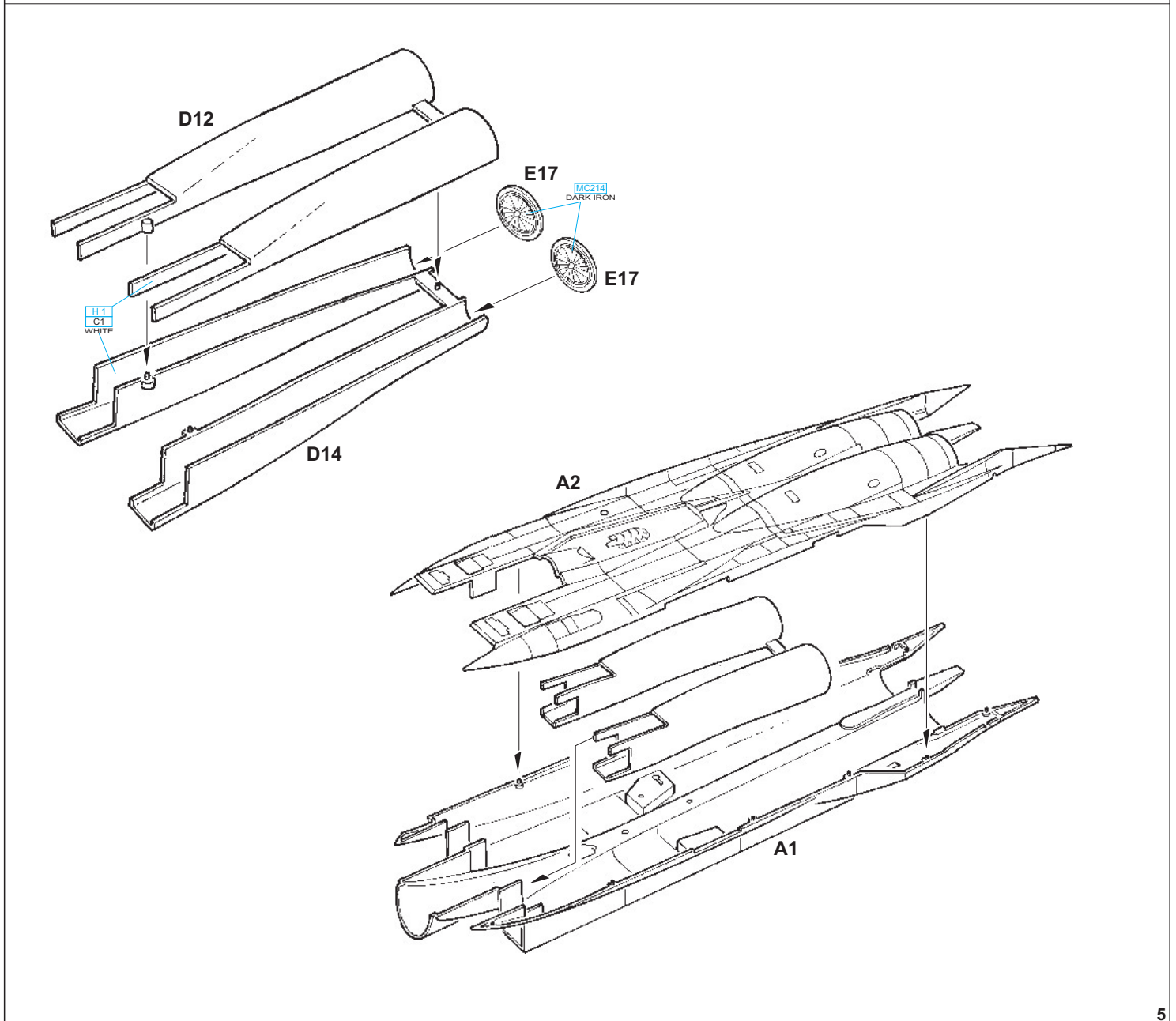
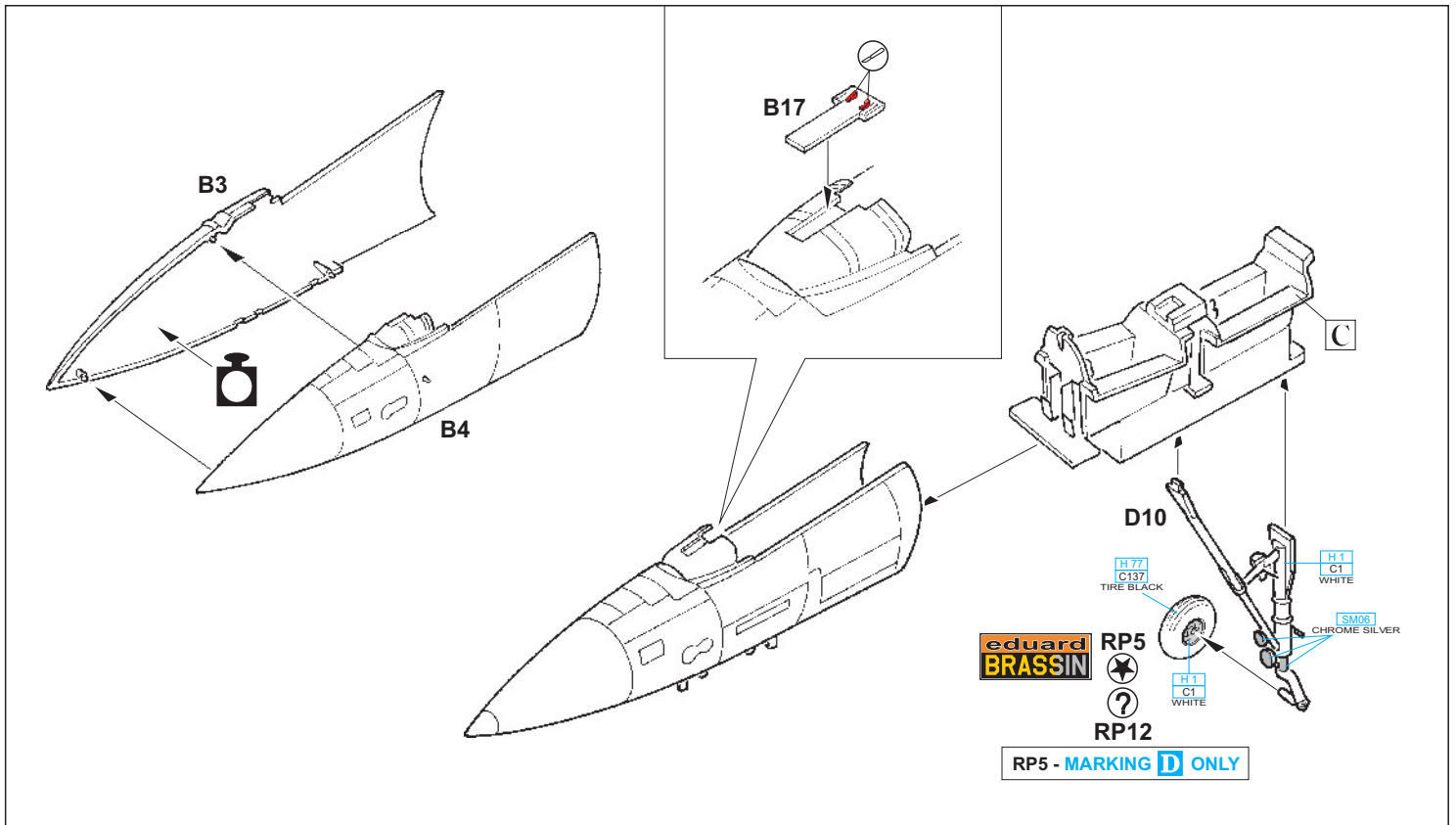
AQUEOUS	Mr.COLOR	
H 77	C137	TIRE BLACK
H 81	C55	KHAKI
H 305	C305	GRAY
H 307	C307	GRAY
H 308	C308	GRAY
H 316	C316	WHITE
H 317	C317	GRAY
H 416	C116	BLACK GRAY

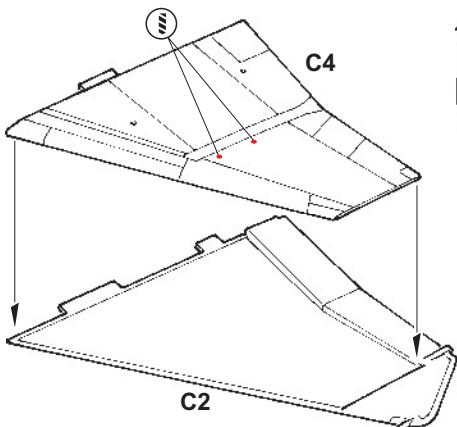
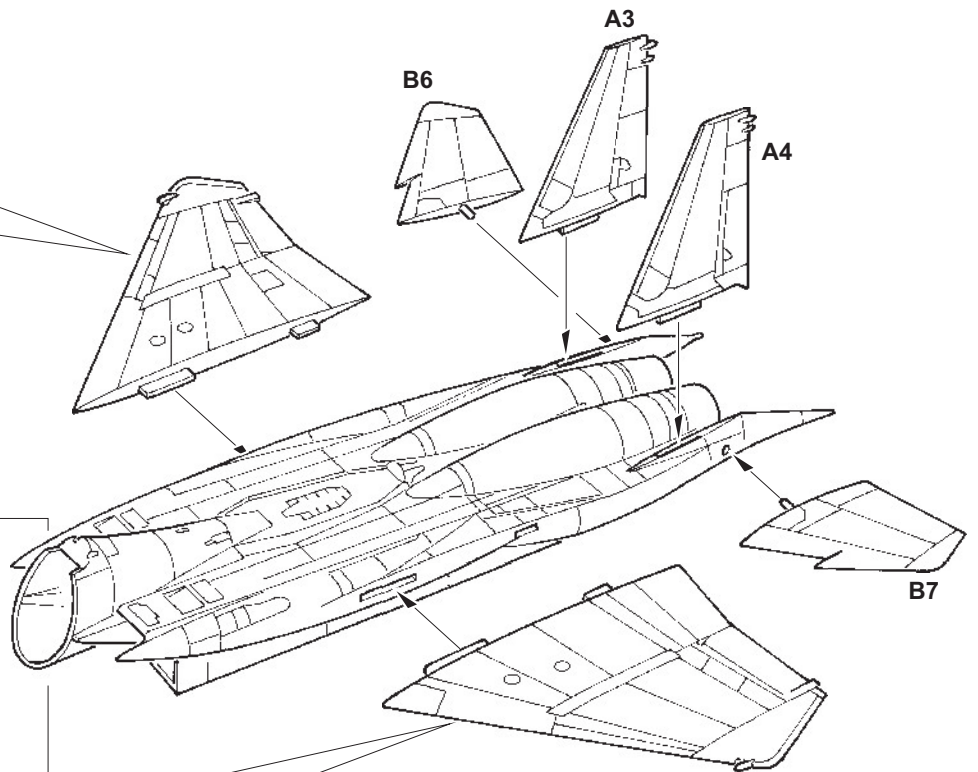
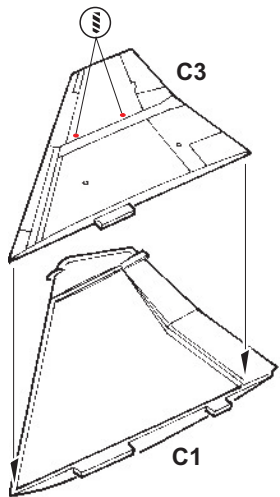
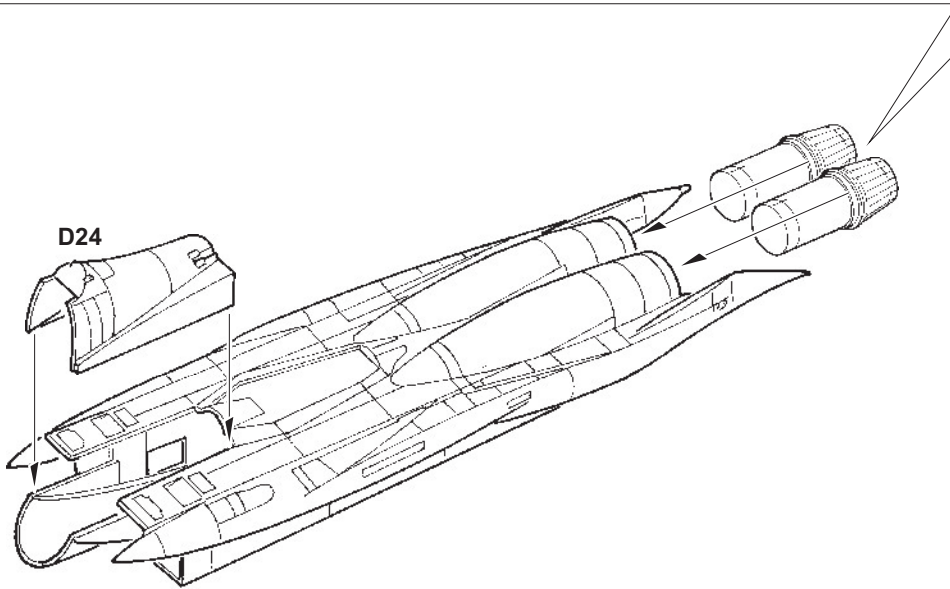
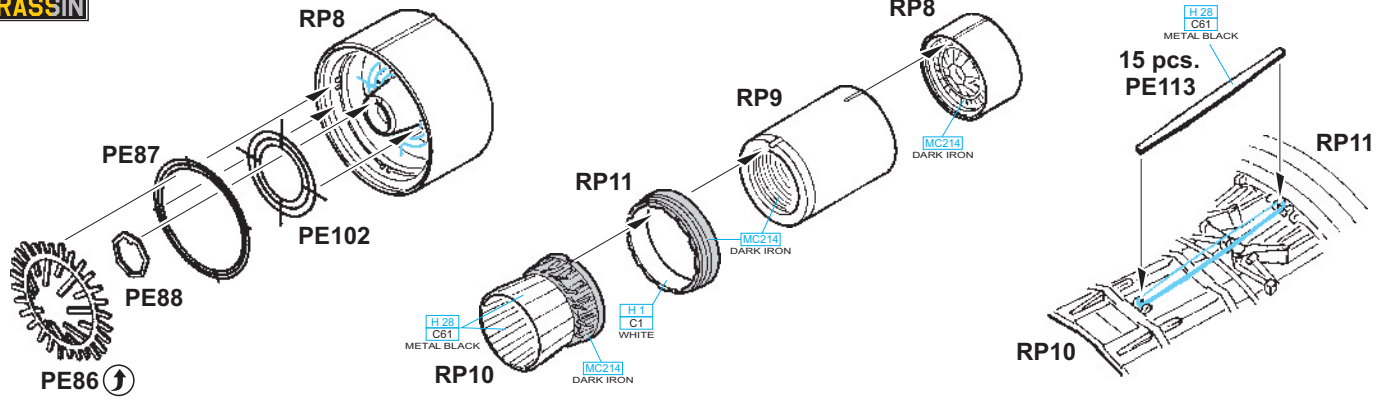
Mr.METAL COLOR	
MC214	DARK IRON
Mr.COLOR SUPER METALLIC	
SM04	STAINLESS
SM06	CHROME SILVER

USE H416 / C116
AS A COCKPIT
COLOR FOR
MARKING **D**

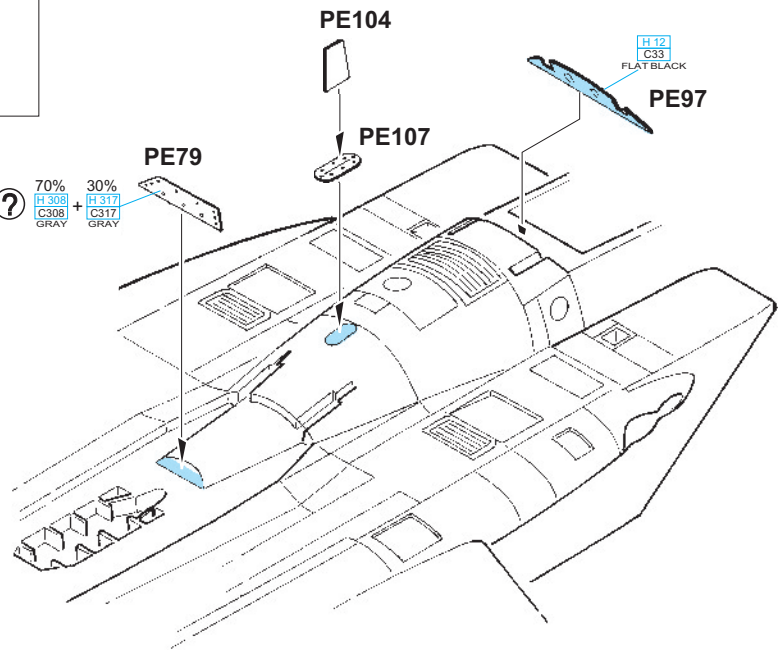
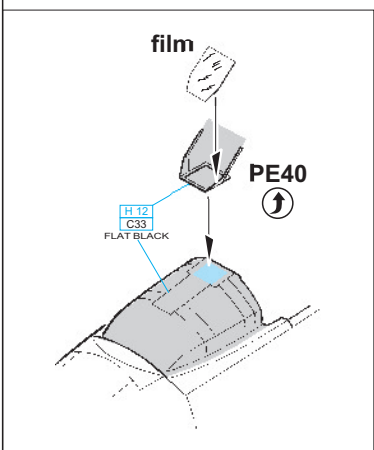
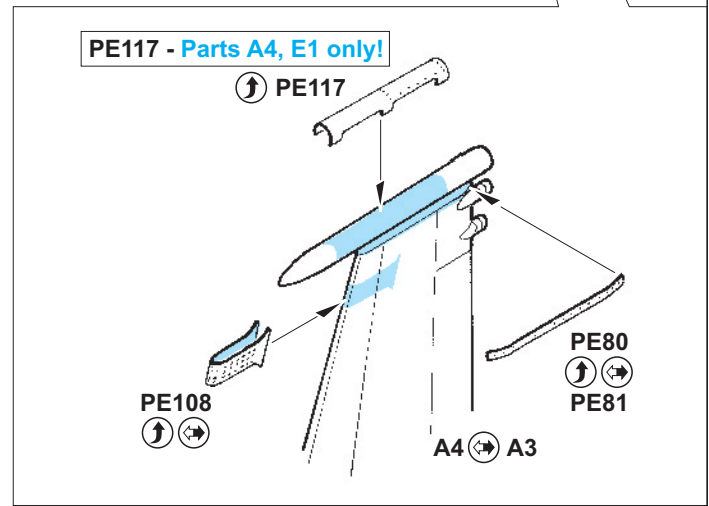
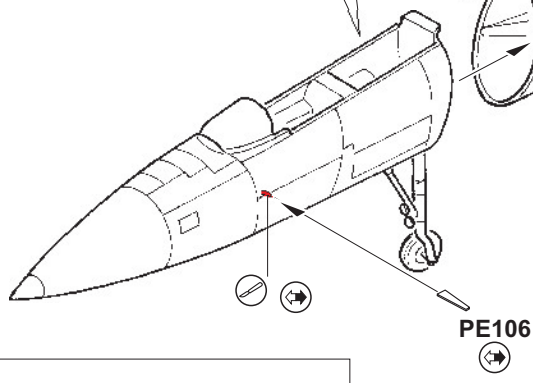
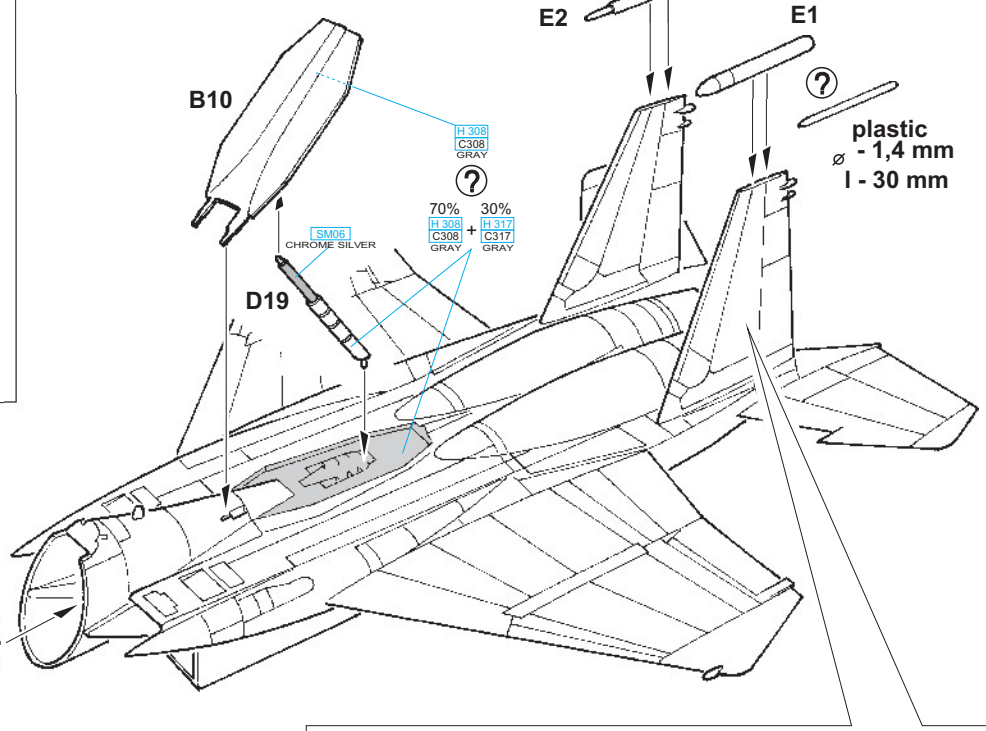
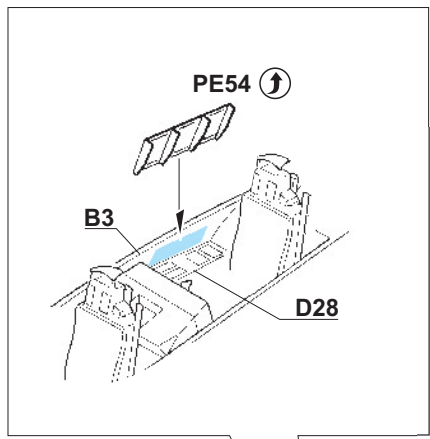

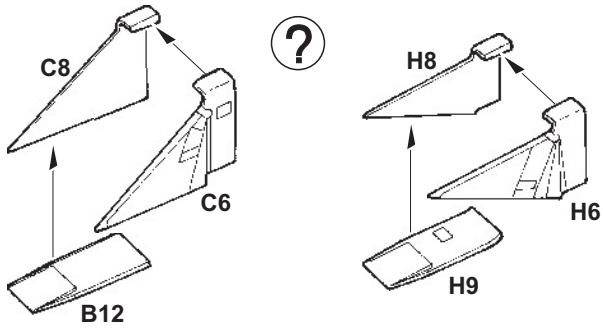
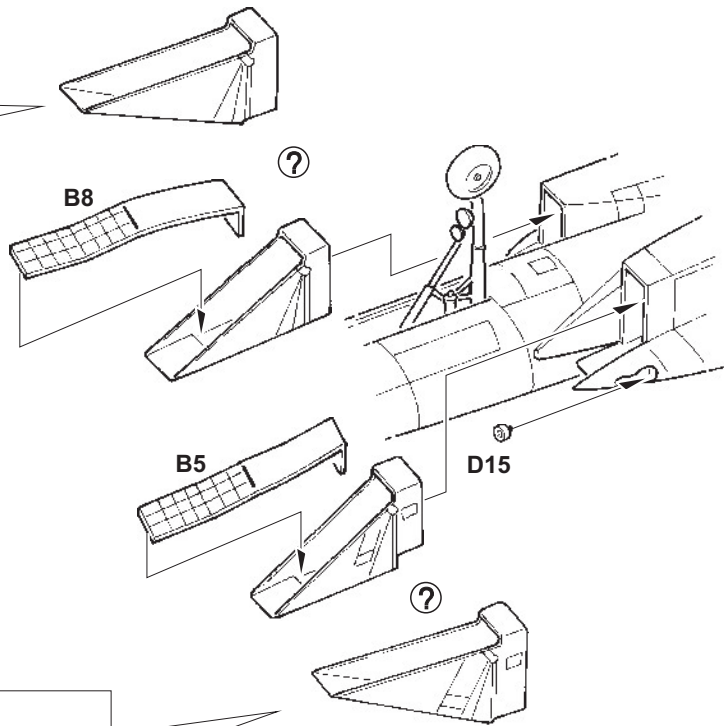
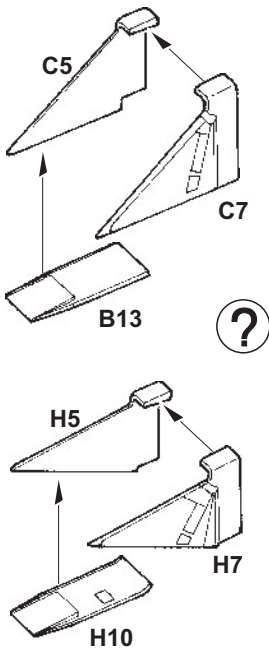
∅ - 1,4 mm
l - 30 mm

plastic

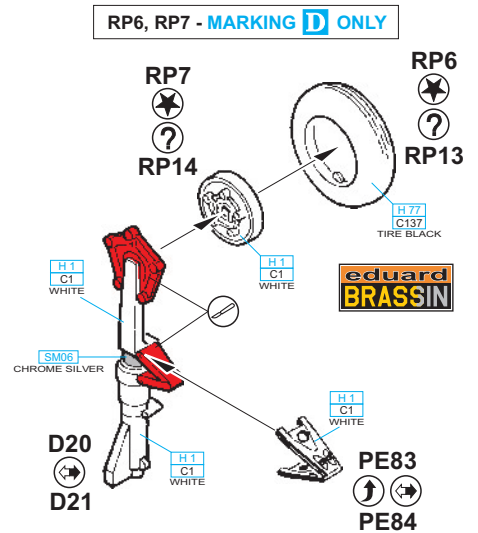
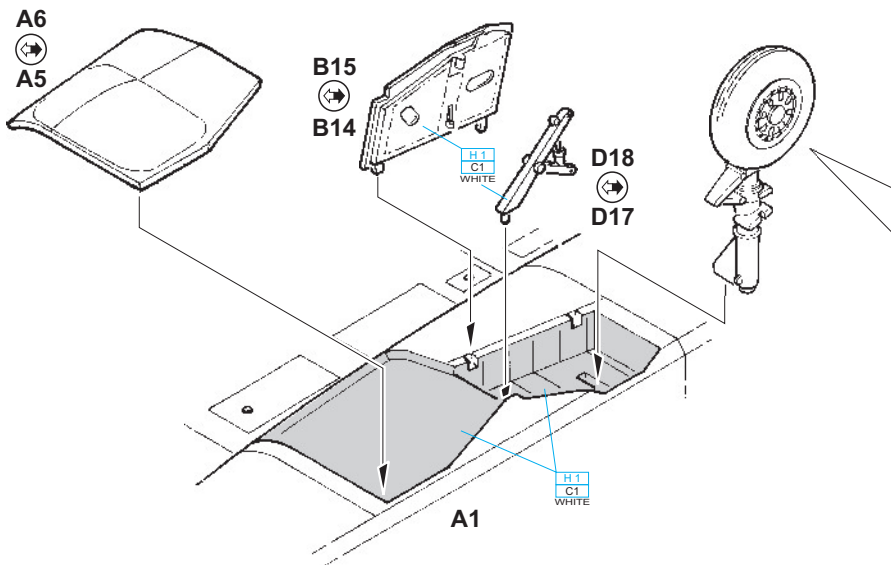
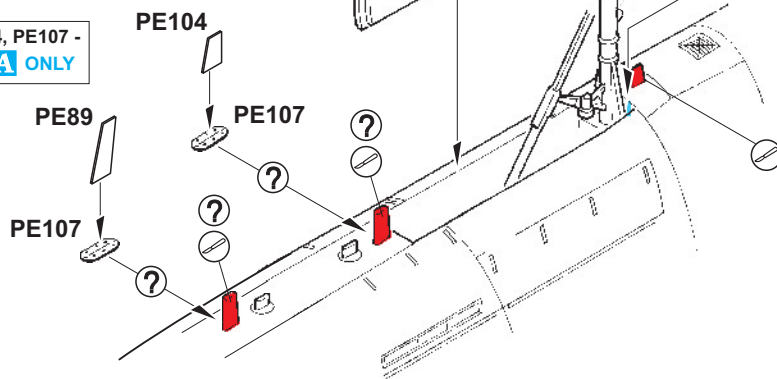
plastic - MARKING **D** ONLY

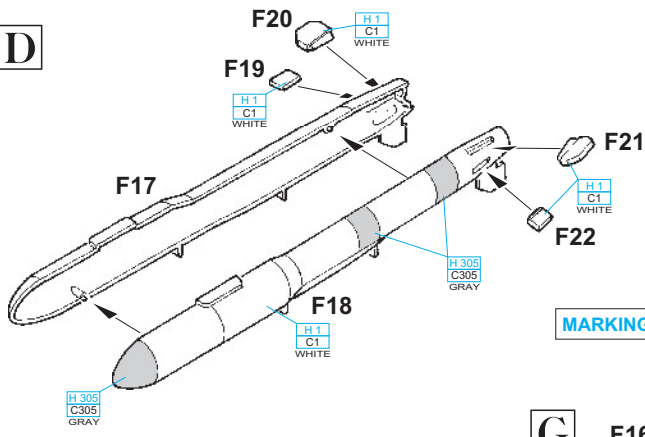
70% H 308 C308 GRAY + 30% H 317 C317 GRAY

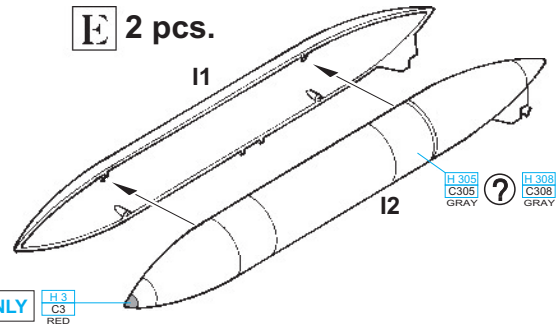
PE89, PE104, PE107 - MARKING A ONLY

D

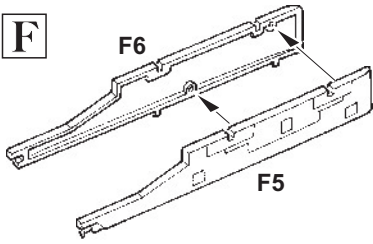
E 2 pcs.

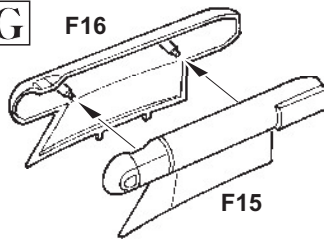
MARKING **D** ONLY

H 3 C3 RED

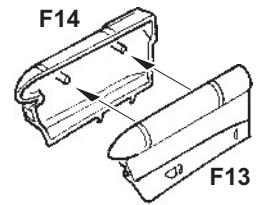
F

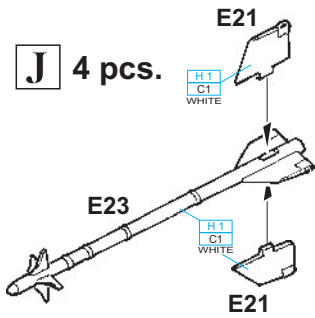
G

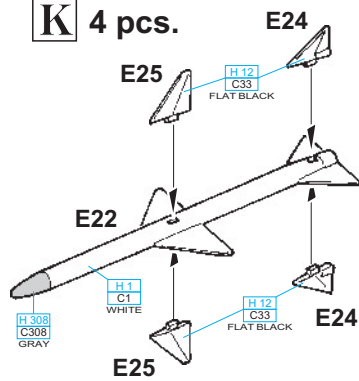
H

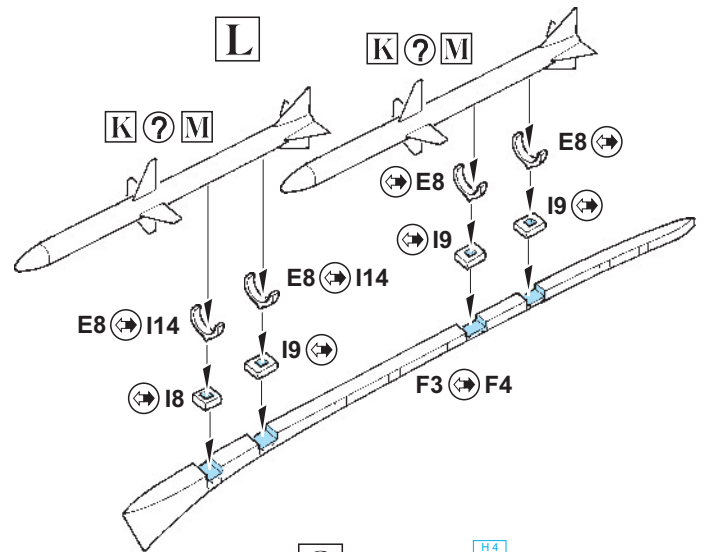
J 4 pcs.

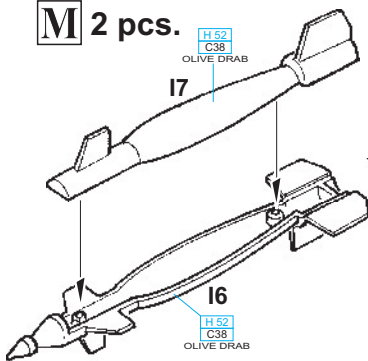
K 4 pcs.

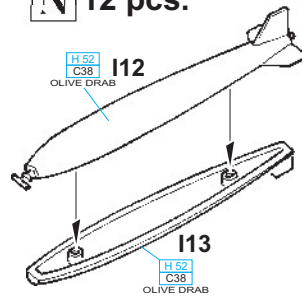
L

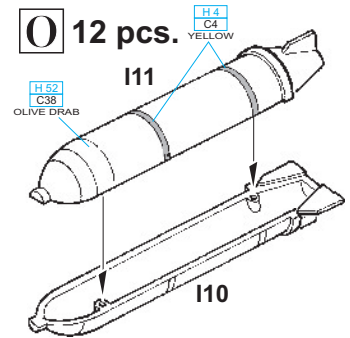
M 2 pcs.

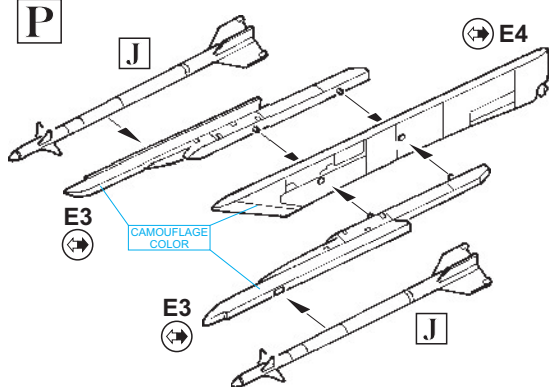
N 12 pcs.

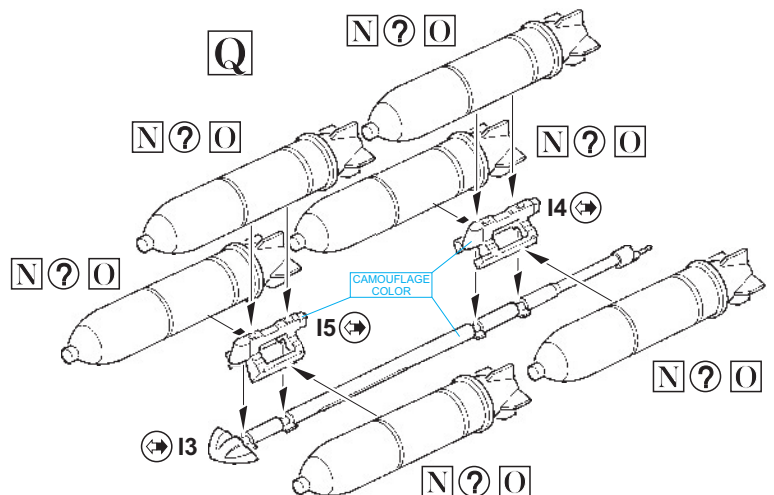
O 12 pcs.

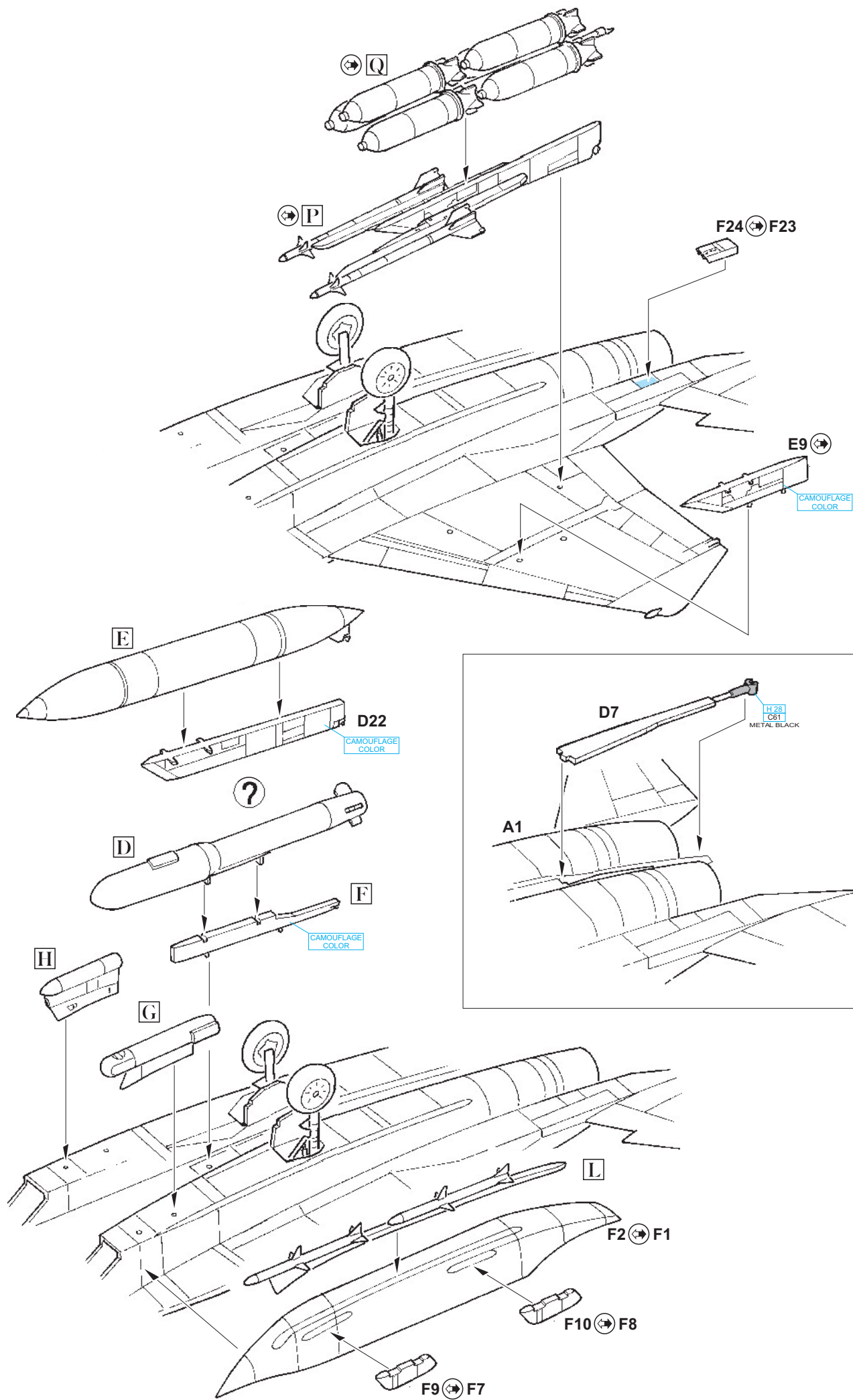

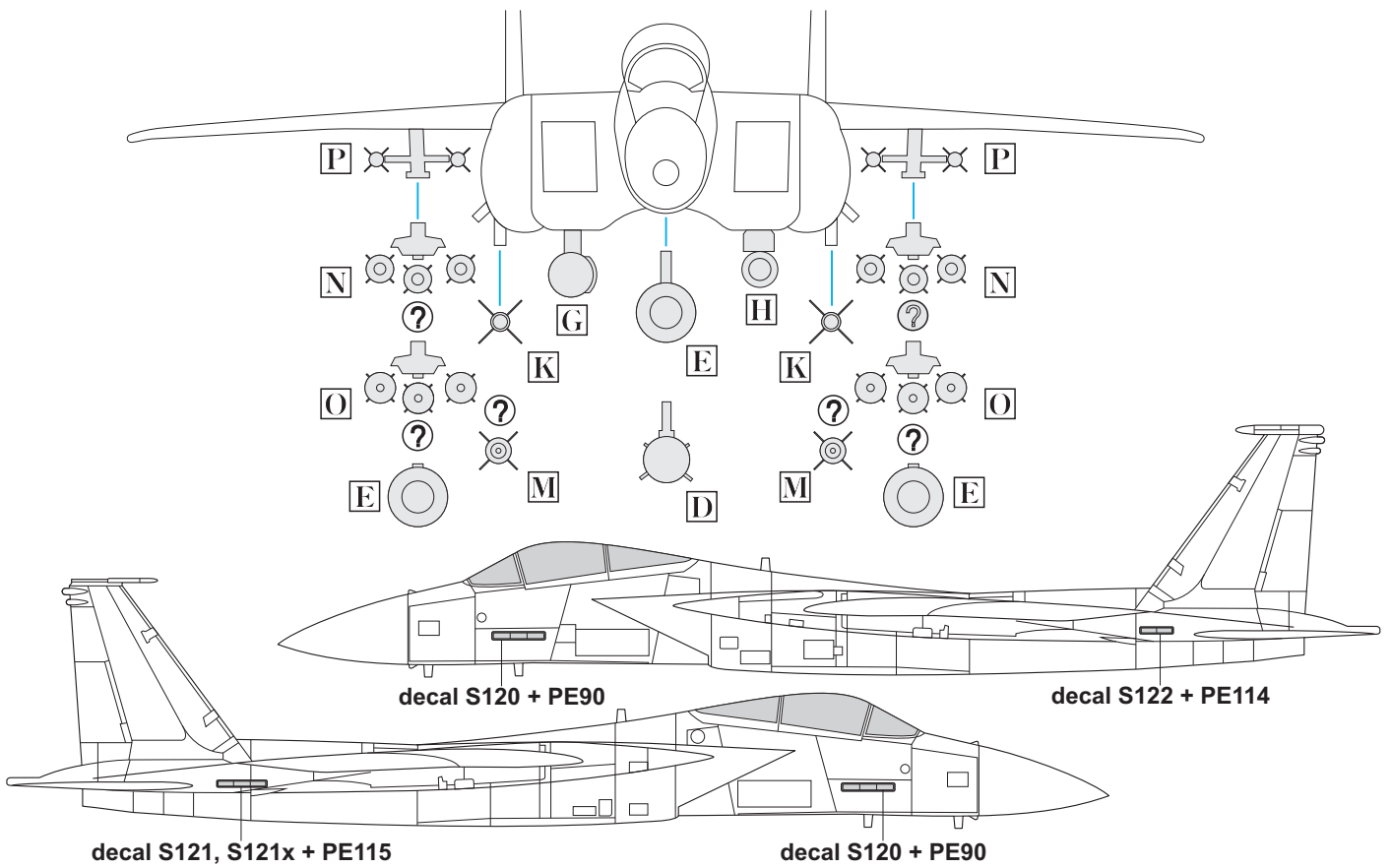
P

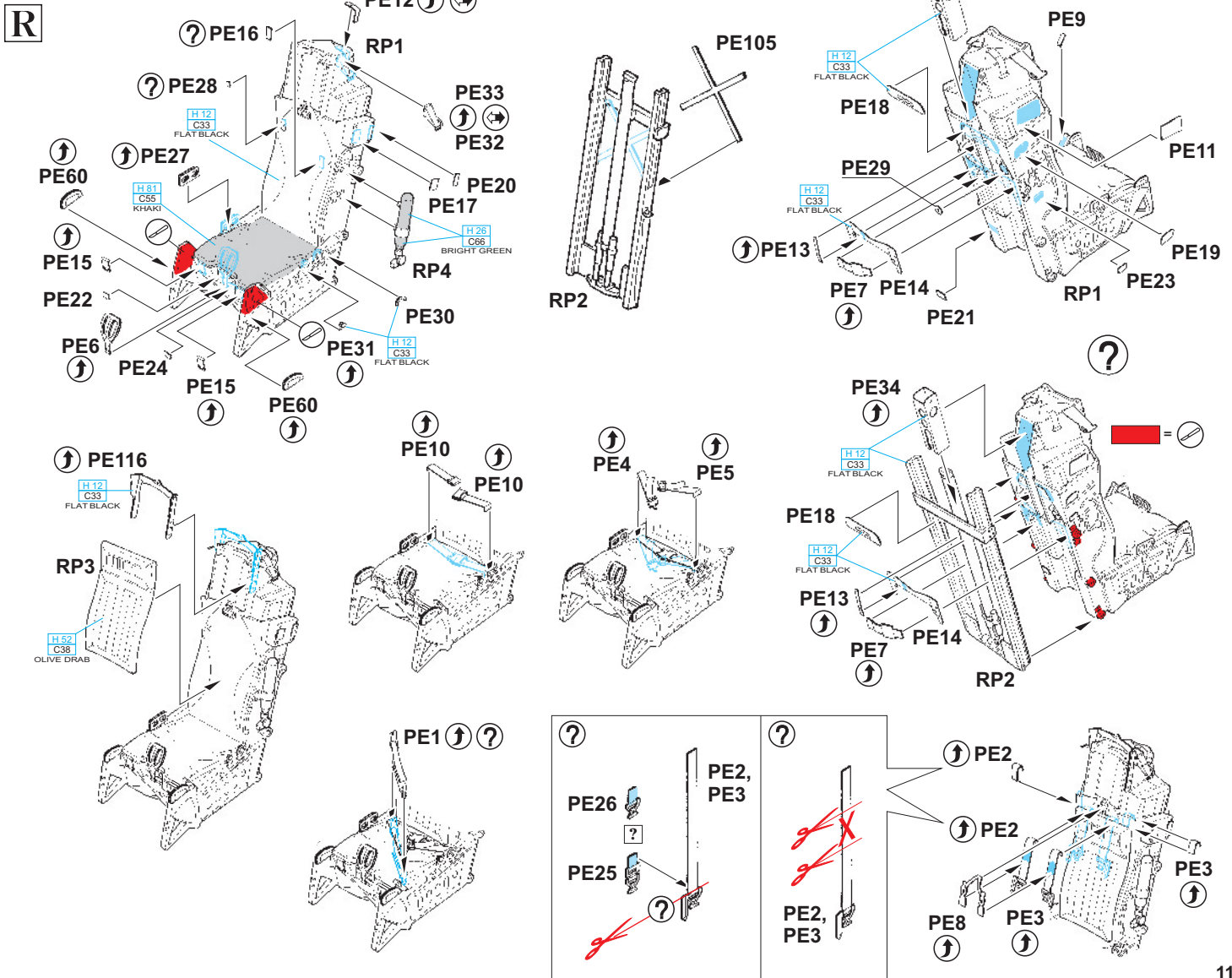
Q

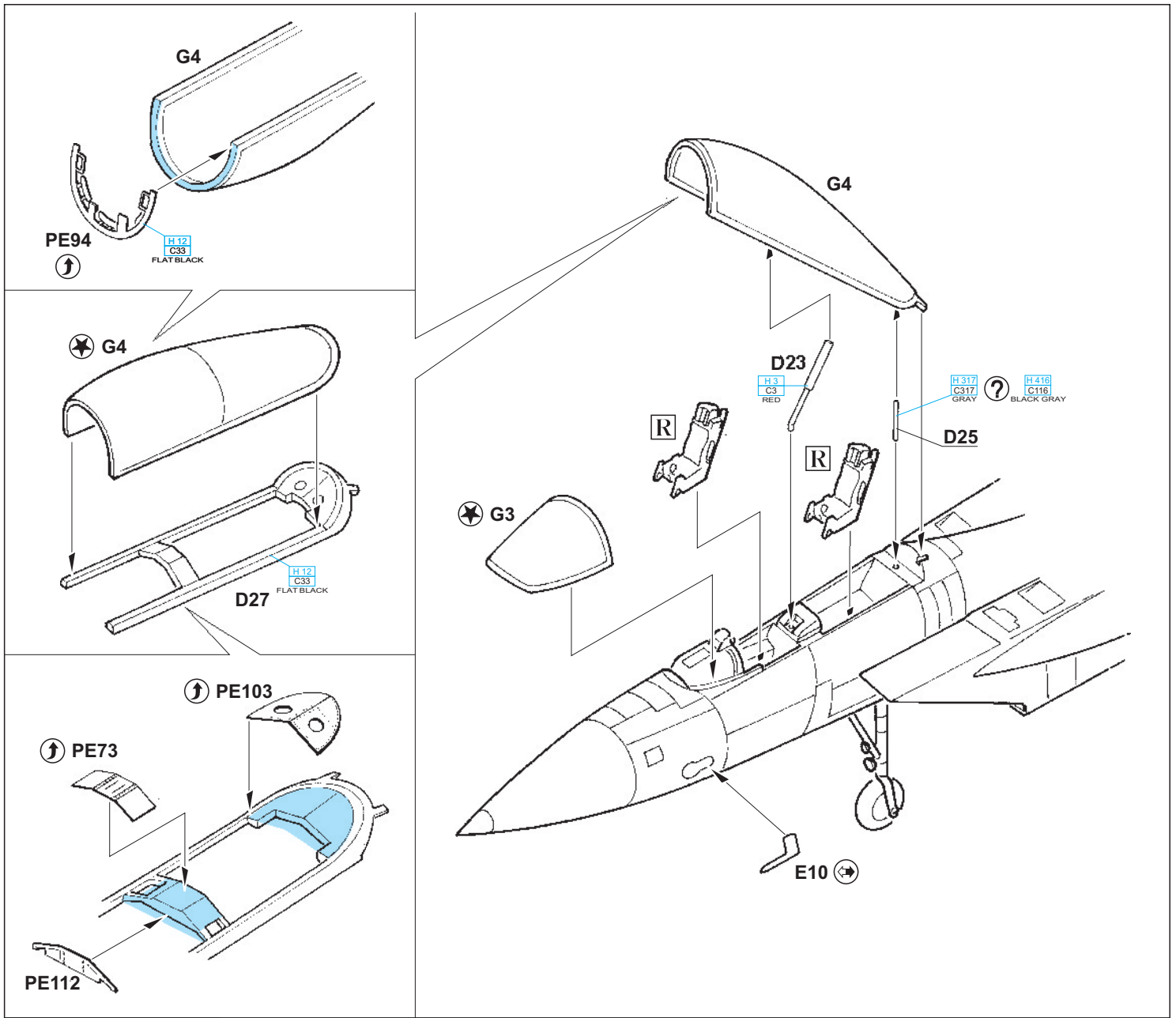

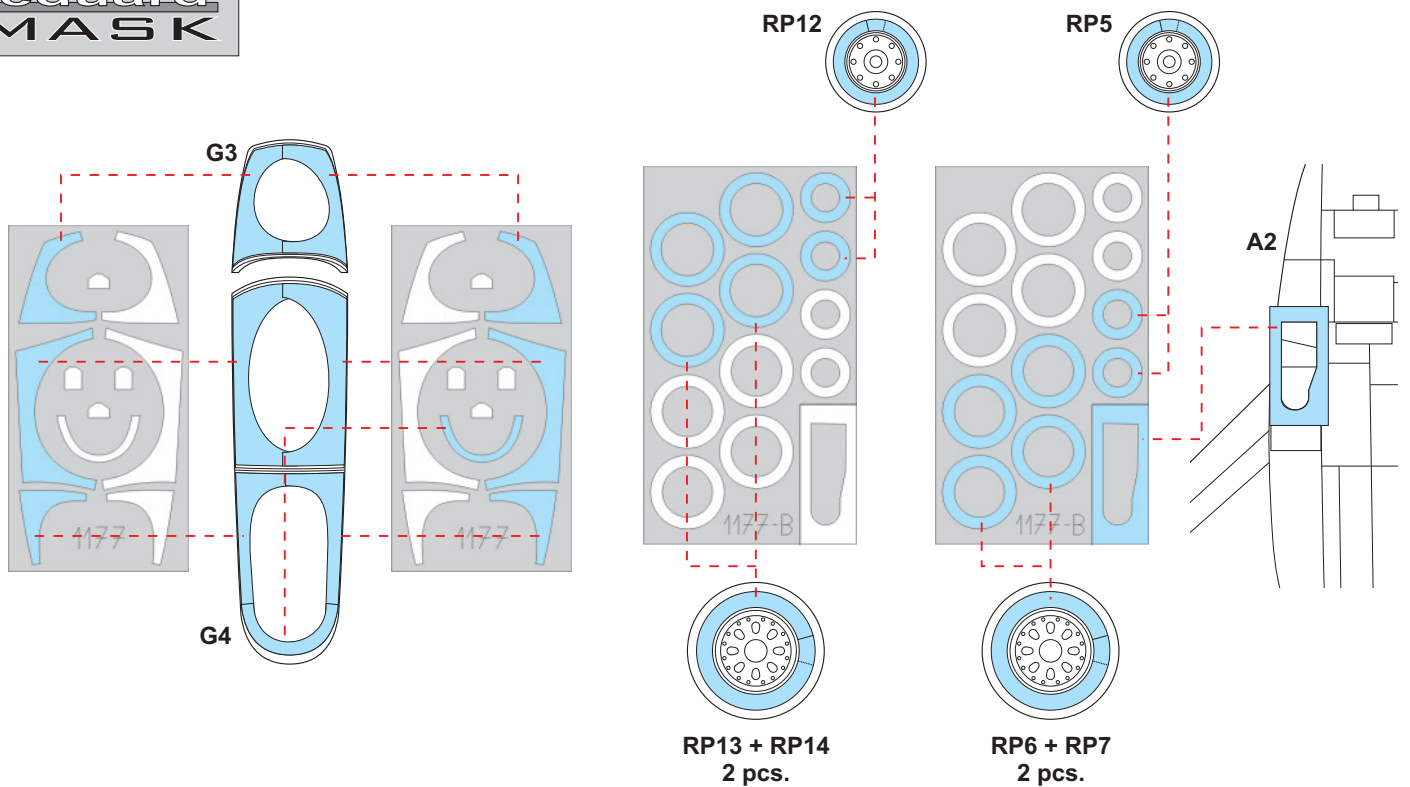

eduard
BRASSIN 2 pcs.

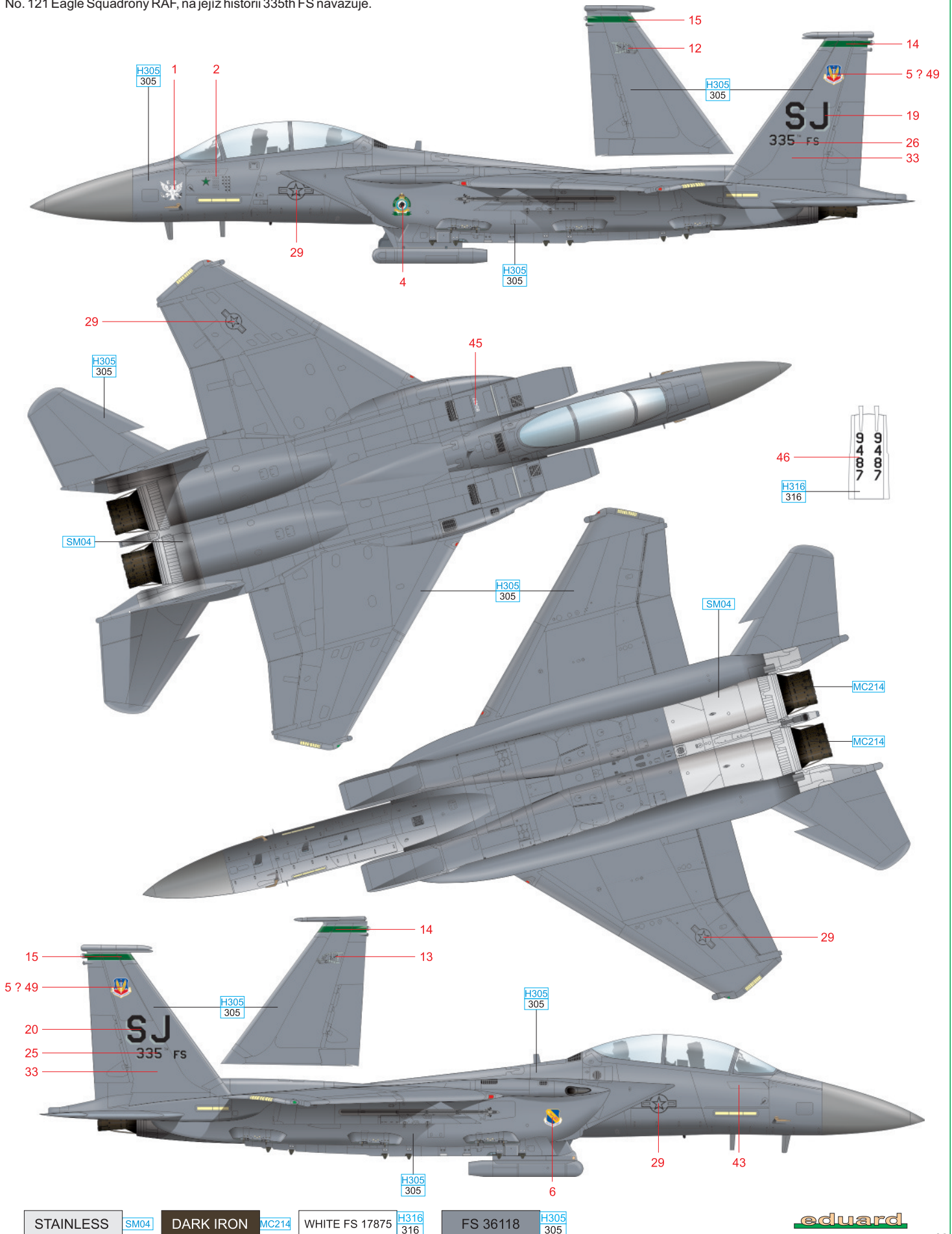

eduard
MASK

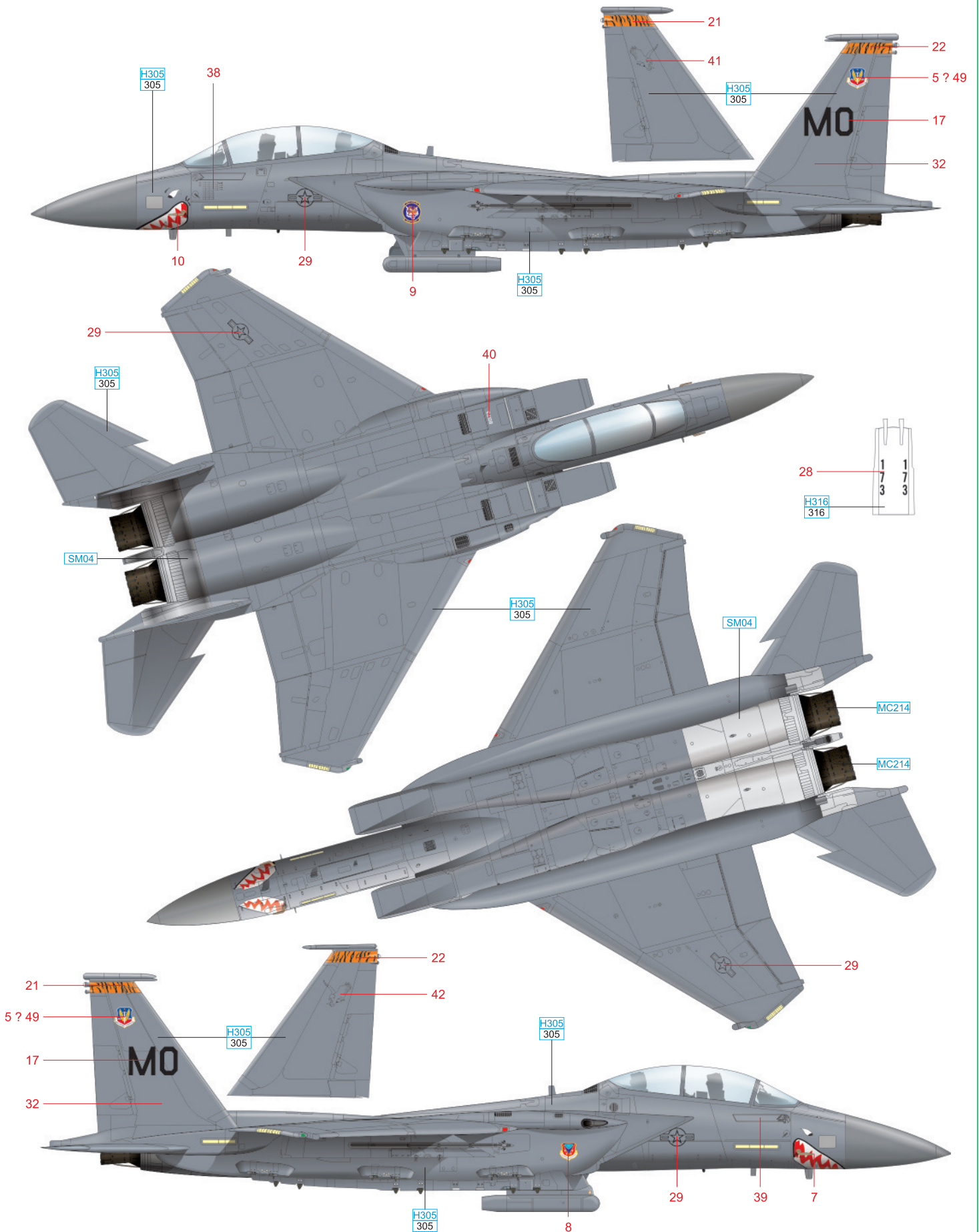
A F-15E s/n 89-0487, 4th Fighter Wing, 335th Fighter Squadron, základna Bagram, Afghánistan, 13. leden 2012

Dne 13. ledna 2012 vzlétl 89-0487 ze základny v afghánském Bagramu, aby dosáhl mety 10 000 odlétaných hodin. V kokpitu seděli Capt. Ryan Bodenheimer a Capt. Erin Short. Tento stroj se tak stal prvním F-15, jemuž se podařilo 10 000 hodin nalétat. Má poměrně zajímavou historii. Osádka Capt. Tim Bennett / Capt. Dan Bakke zničila 14. února 1991 v rámci operace Pouštní bouře irácký vrtulník Mi-24 pomocí laserem naváděné pumy GBU-10. V roce 2002 se na přídě objevil jeden z populární řady nose-artů věnovaných památce teroristických útoků ze dne 11. září 2001, Lucky Strike. Písmena SJ symbolizují domovskou základnu jednotky, Seymour Johnson, zelený pruh na ocasních plochách pak identifikuje 335th Fighter Squadron. Na pravém vstupu vzduchu k motoru se nachází znak 4th FW, levý vstup pak nese znak No. 121 Eagle Squadrony RAF, na jejíž historii 335th FS navazuje.

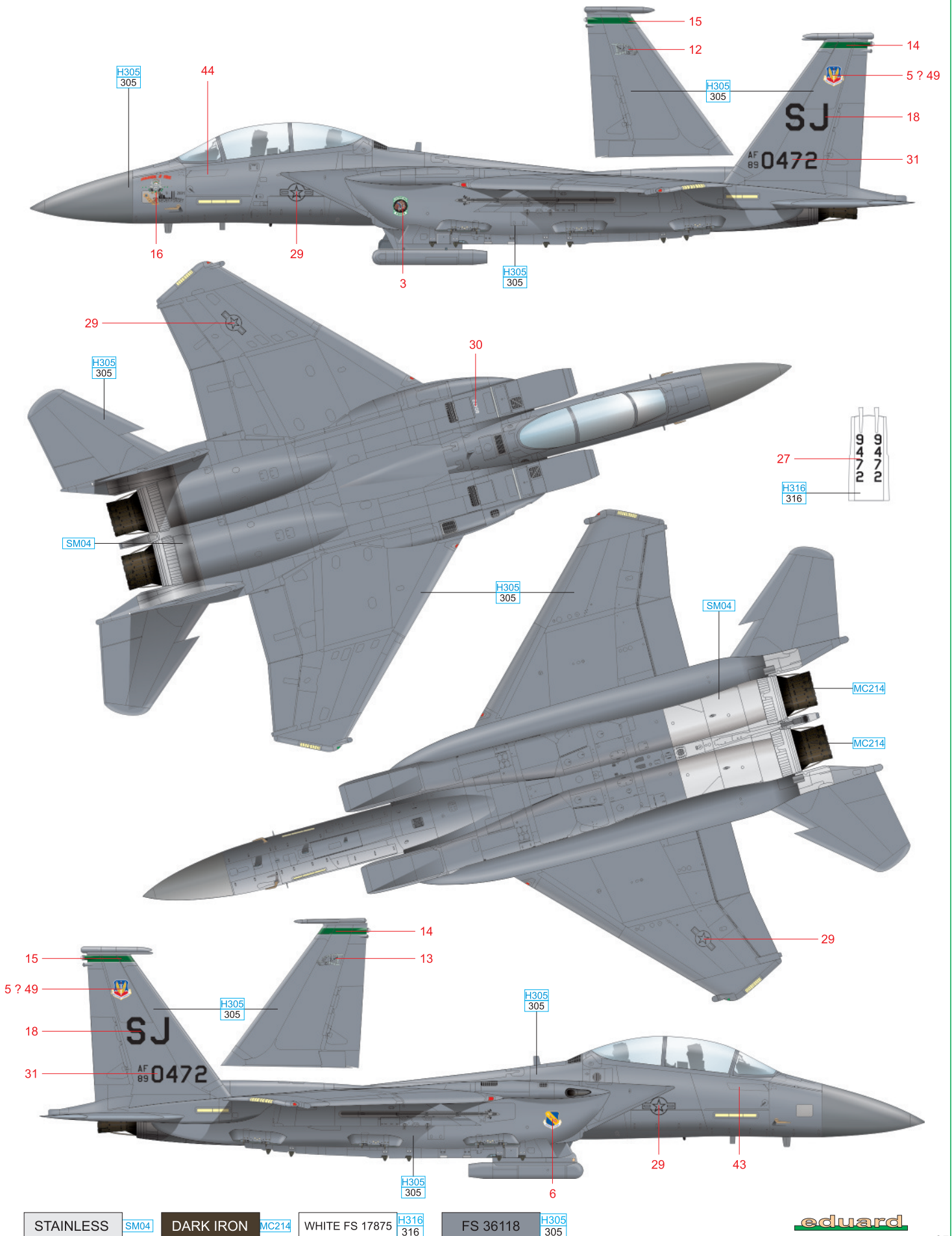
B F-15E, s/n 87-0173, 366th Fighter Wing, 391st Fighter Squadron, základna Mountain Home, 2002

Žraločí tlama se na tomto F-15E objevila v roce 2002, během operace Enduring Freedom. Z fotografií je zřejmé, že celý nose-art byl nakreslen štětcem, jednotlivé tahy jsou dobře zřetelné. Fotograf zachytil také odlišnosti mezi pravou a levou stranou kresby. Tygří pruh strojí 391st Fighter Squadron na SOP a znak jednotky na levém vstupu vzduchu k motoru odkazuje na bojové jméno jednotky „Bold Tigers“, Odvážní tygři. Na pravém vstupu je pak znak 366th Fighter Wingu.

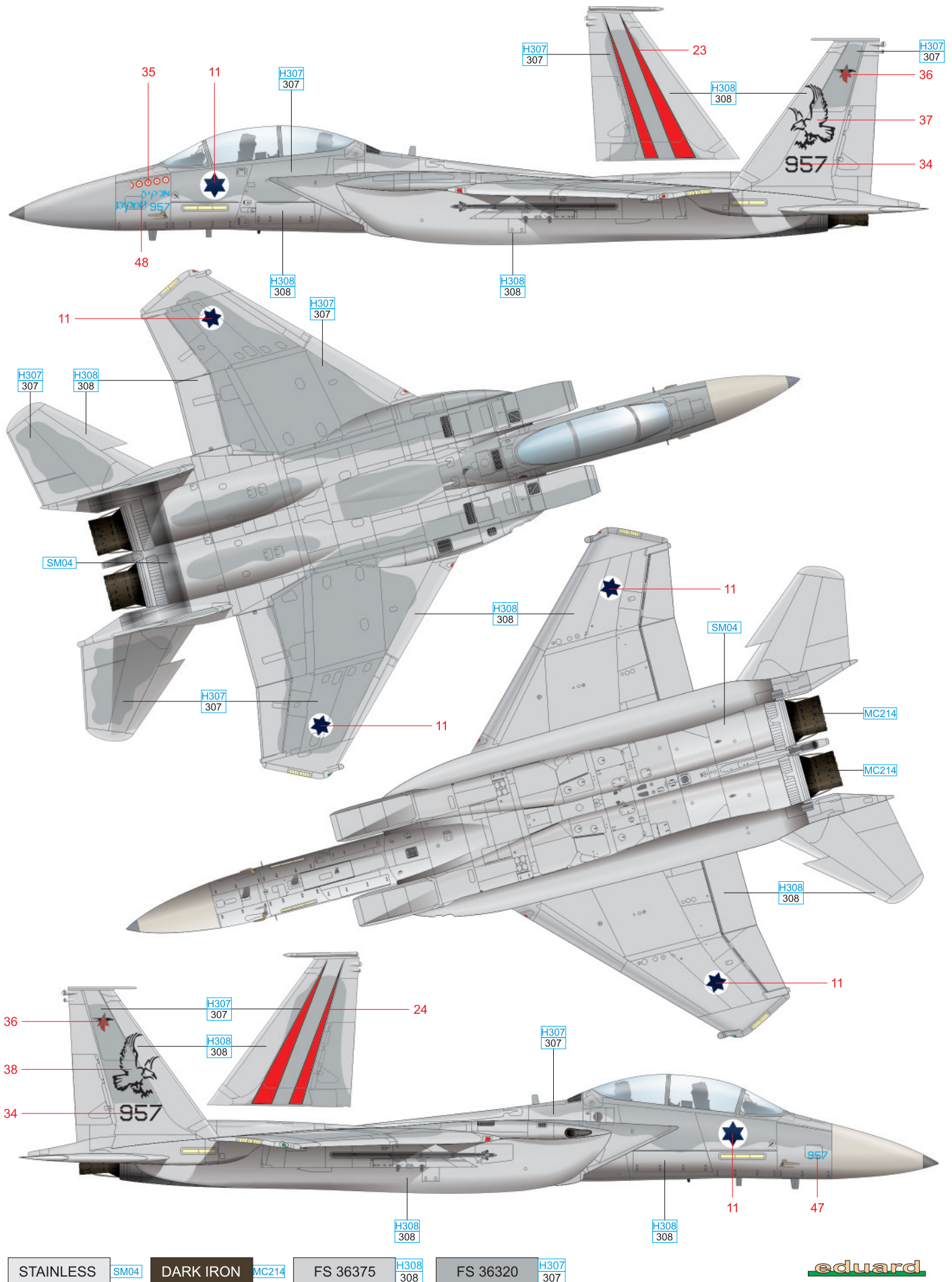
C F-15E, s/n 89-0472, 335th Fighter Squadron, základna Seymour Johnson, 2002

„Nowhere 2 hide“ je jedním ze známých nose-artů namalovaných na předě F-15 od 335th Fighter Squadron. Jak datum zakomponované do obrázku napovídá, vznikly v upomínku na teroristické útoky ze dne 11. září 2001. Zde ef-patnáctka s indiánským náčelníkem v kokpitu honí povědomě vyhlížejícího mudžahedína směrem od podzemní pevnosti Tora Bora. Jak to s ním dopadlo, dnes všichni víme... Zelený pruh na SOP identifikuje jako uživatele 335th FS, nesoucí bojové jméno „Chiefs“, tedy Náčelníci. Znak jednotky se opět nachází na vstupu vzduchu k levému motoru. 335th Fighter Squadron se v roce 1991 zúčastnila operace Pouštní bouře. Ze základny Al Chardž v Saúdské Arábii poprvé zaútočila na cíle v Iráku dne 17. ledna 1991.

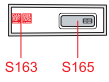

D F-15D, s/n 80-0133, 106. Tajaset, základna Tel Nov, Izrael

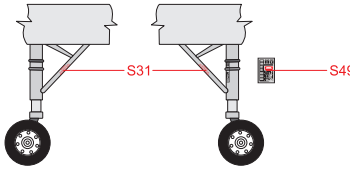
Izraelské letectvo je jedním z nemnoha zahraničních uživatelů typu F-15. Létá s ním od roku 1977. Jedním z několika F-15D je letoun č. 957. O jeho bojovém nasazení vypovídají symboly sestřelů na přídě. Letoun dosáhl svých největších úspěchů v řadách 133. Tajaset. První sestřel si připsala osádka Šaul Schwartz / Reuven Solan, když 8. června 1982 sundala syrský MiG-21. Tři syrské MiGy padly za oběť osádce Avner Navé / Michael Cohen o dva dny později. Jednalo se o dva MiGy-23 a jeden MiG-21. Poslední syrská kokarda, tentokrát jen její polovina, patří sdílenému sestřelu MiGu-23. Připsala si jej osádka 106. Tajaset ve složení Juval Ben-Dor / Ofer Paz dne 19. listopadu 1985.

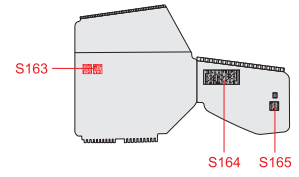
Main landing gear Cover -inside

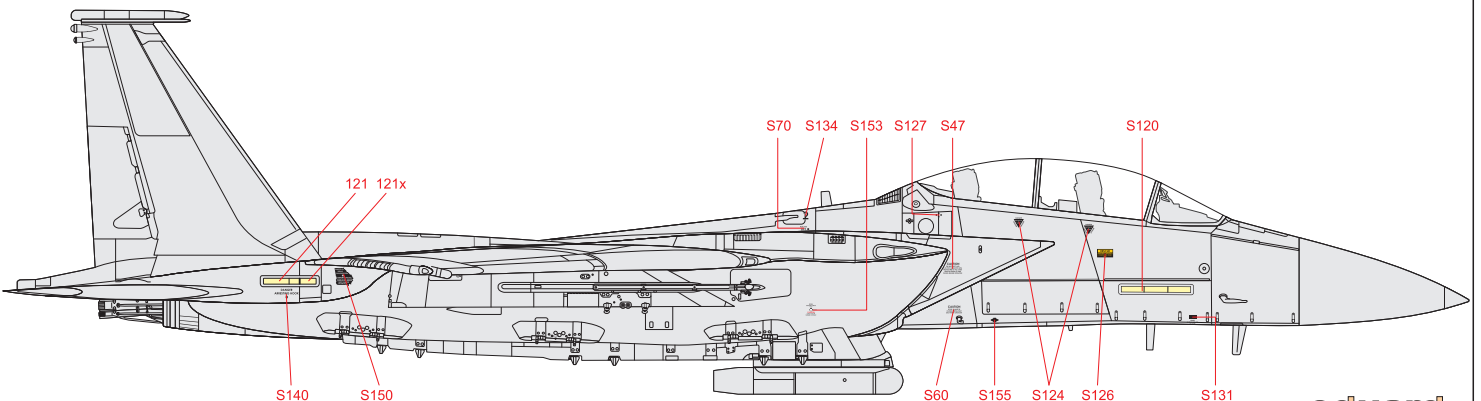
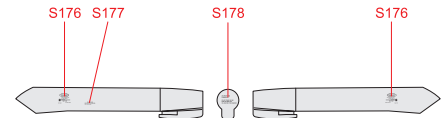
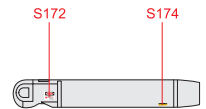
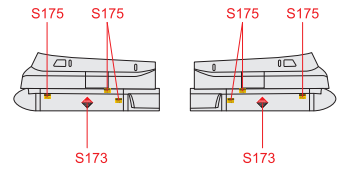
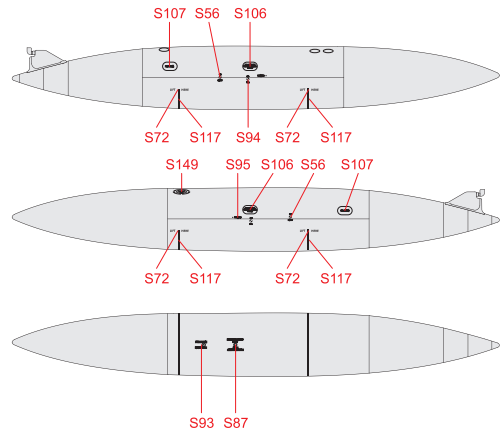
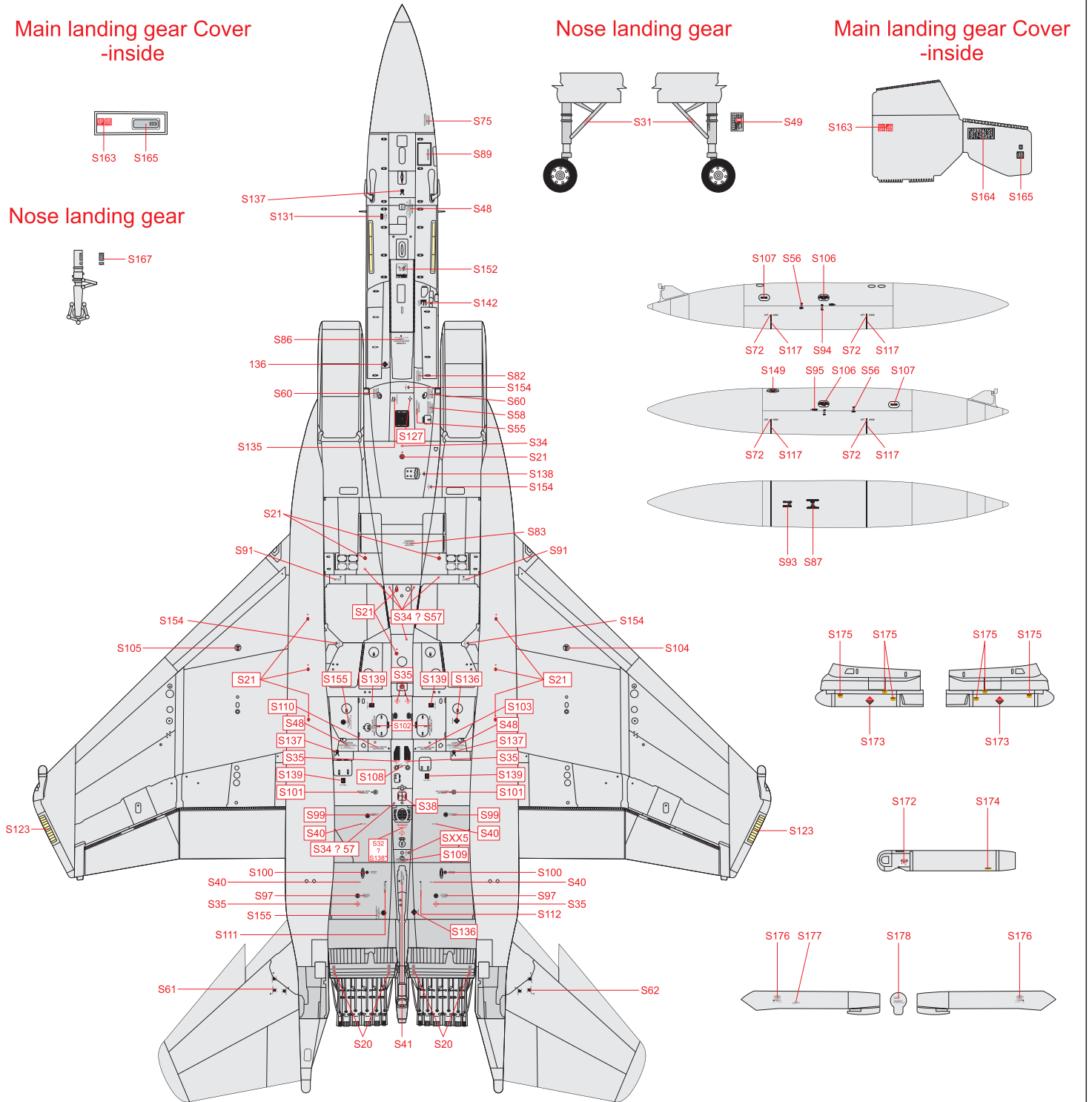
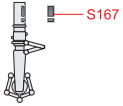
Nose landing gear

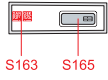
Main landing gear Cover -inside

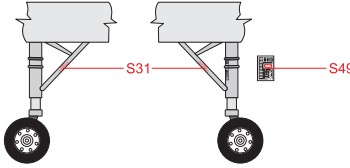
Nose landing gear

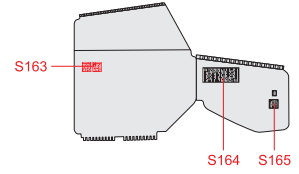
Main landing gear Cover -inside

Nose landing gear

Main landing gear Cover -inside

Nose landing gear

